

6641
(சுதா)

வ. வி. ச. V. SWAMINATHAIYAR LIBRARY
சுவமயம். TIRUVANMIYUR. MADRAS-4

ஸ்ரீநேன்காசியாகிய
அவிநாசிக் கருணம்பிகை சதகம்.

இஃது
கோயமுத்தூரைச் சார்ந்த செட்டிப்பாளையம் வித்வான் ம-ந-ந-ஸ்ரீ
வாசுதேவ முதலியாரவர்களால்
இயற்றியது.

இப்பிரபந்தம் இயற்றுவித்த ம - ந - ந - ஸ்ரீ
ஊப்பிரமணிய முதலியாரவர்கள்
பொத்திரரும் மதுக்கரை மணியகாரரும் ஆகிய ம-ந-ந-ஸ்ரீ
ச. கறுப்பண்ண முதலியாரவர்கள்
விருப்பநதின்படி

திரிசிரபுரம் வித்வசிரோமணியாகிய ம-ந-ந-ஸ்ரீ
சி. தியாகராசச் செட்டியாரவர்கள்
மாணக்கரும் கோயமுத்தூர்க் காலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதருமாகிய
கும்பகோணம்
ஆ. சபாபதிப் பிள்ளை அவர்களால்
பல ஏட்டுப் பிரதிகளைக்கொண்டு பரிசோதிக்கப்பட்ட

ப. இராமசாமி முதலியாரவர்களது
கே. ஆர். வி. அண்டு கோர் அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்ட.
கோயமுத்தூர்.
1891-ஆம்

இப்பிரபந்தநீயேய்தாது

சரித்திரம்.

சொங்கவள நாட்டிற் சிறப்புற்றோங்கிய சோயமுத்துரைச்சார்ந்த ஓராட்டுக்குப்பை, செட்டிப்பாளையத்திற், சற்றேறக்குறைய எழுபது வருஷங்களுக்கு முன் தொண்டைமண்டல வேளாளர் மரபிற்பிறந்த ம-நா-ந-ஸ்ரீ வாசுதேவ முதலியாரவர்கள் சோழதேசத்திலுள்ள ஸ்ரீ திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆசினத்தில் அக்காலத்தில் மஹா சன்னிதானமாக எழுந்தருளிய ஸ்ரீ திருச்சிற்றம்பல சேசிசரிடத்தில் செந்தமிழிலக்கண இலக்கியங்கள் சுற்றுணர்ந்து சமயவிசேட முதலிய தீக்ஷைகள் பெற்றுச்சிவஞான சித்தியார் முதலிய சமய சாத்திரங்களை ஒதியுணர்ந்து, புலவர் தலைமாக விளங்கியிருந்தனர். அக்காலத்தில் வஞ்சிப்பாளையமென்னுந்திருப்பதியில்வசித்த ம-நா-ந-ஸ்ரீ சீமான் சுப்பிரமணிய முதலியாரவர்கள் வேண்டுமோளின்படி ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்தி நாயனார், முடிவேண்டி பிராமணச் சிறுவன் பின்னும் உயிர் பெற்று வருமாறு தேவாரத் திருமறை யோதிய தீவ்யக்ஷேத் திரமாகிய ஸ்ரீ அவிநாசிக் கருணம்பிகையின்மீது, இச்சதகத்தைச் சிறுவர்களும் வாசித்துப்பொருளுணருமாறு எளிய நடையிற் செய்து அரங்கேற்றினார். மேற்படி சுப்பிரமணிய முதலியாரவர்கள் இப்பிரபந்தத்தின சொன்னயம் பொருணயங்களை யறிந்து பேரானந்தமுடையவர்களாய்ப் பலவகைப்பட்ட செம்பொனரூபரணங்களோடுமிக்க திரவியங்களும் பரிசாகக் கொடுக்கப்பெற்று விவசிகாமணியானவர் ஷே முதலியாரவர்களிடம் விடை பெற்றுத் தமதிடஞ் சென்றிருந்தனர். பின்னர் ஸ்ரீ நஞ்சுண்டகூடல், திருநணுவாகிய பவானி திருமுருகன் பூணடி இத்சுலங்களுக்குப் புராணங்களும், அவிநாசிக் கருணம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ் ஷே கலிததுறை யந்தாதி திருப்பேரூர் பச்சை நாயகியம்மை பந்தடி வருக்கக்கோவை முதலிய பிரபந்தங்களுஞ்செய்தனர். மேற்கூறிய நஞ்சுண்ட கூடற்புராணம் மைசூரில் அக்காலத்தில் அரசசெலுத்திய ம-நா-ந-ஸ்ரீ கர்த்தர் சாமராஜவுடையார் அவர்கள் மூன்னிலையில் அரங்கேற்றி அவர்களால் குளகபாத்திரப்பொறபணமும், முத்துக்குடை முதலிய பிருதுகளும் கொடுக்கப்பெற்று, அச்சபையிலிருந்த சம்ஸ்கிருதம் கன்னடம் தெலுங்கு இப்பாஷைகளில் தேர்ந்த வித்வான்களுக்கு ஷே பொற்பணத்தைக் கையிறையவாரிவாரிக்கொடுத்துவிட்டு முத்துக்குடை முதலிய பிருதுகளை ஷே நஞ்சுண்டகூடலில் எழுந்தருளிய நஞ்சுண்டேஸ்வரர் திருப்பணிக்கே பயன்படுமாறு கொடுத்துப்பின், தமதுறைவிடஞ் சேர்ந்து சிலமாணக் கர்சுளுக்குத் தமிழிலக்கண இலக்கியங்களைக் கற்பித்து இக்கொங்க நாட்டிற்கு நேத்திரமென்ன விளங்கியிருந்து பின் சீகண்ட பரமசிவானது திருவடி நீழலை யடைந்தனர்.

இச்சரித்திரம் கர்ணபரம்பரையாகக் கேட்டு வழங்கி வந்தபடி ஒருவாறேமுதப்பட்டது. இன்னும் இவர் சரித்திரமாவது இவர் செய்த பிரபந்தங்களாவது நன்னுகதரெரிந்தவர்கள் அறிவிப்பின இனிப்பதிப்பிக்கும் புத்தகங்களிற பதிப்பிக்கப்படும்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

இச்செய்யுள்,
அரங்கேற்றியாலத்தில் ஒரு புலவரா லியற்றப்பட்டது.

அரங்கேற்றுவித்தவர் சிறப்பு.

தாவிய தரங்கப் பபோத்தி கடைந்தமுறு
தந்திரு மாலென் னவே
தவமுமலை மூவுல களாவ்வரு தொண்ணூற்
றமிழ்க்கட றனைக் கடைந்தே
நாவினெடு செவிமனது மின்பமுற வுலாரெந்
நாளுந் துதிக்க வேண்டி
நளினப்பிர சங்ககவி ராசபுரித ருன்றை
நகர்வாச தேவ தீரன்
ஆவலொடு வாரித் திரட்டியீந் திடுமமுத
மானவிச் சதக வுரையை
யபுருப நீதிநெறி முறைமைவழு வாநபே
ரன்பன்மெய்த் தொண்டை நாடன்
காவியம் புயன மிகக பாகைநகர் மேவுசங்
சாமூர்த்தி யருள்ச புத்ரன்
சங்கா குலன்சுப்ர மணியமால் சேட்டுளந்
களியிக்குயர்ந்தன னரோ.

(க)

சாற்றுக்கவிகள்.

அச்சியற்றுவித்தவர்கிறப்பு.

சும்பகோணம் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஆகிய உத்தமதானபுரம்
ம-ா-ா-ஸ்ரீ

வே. சாமிநாதையரவர்களியற்றிய கவி.

அறுசீர்க்கழ் நெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பாமேவு வள்ளைகுமிழ் செவிநாசி யவிநாசி பதியாப் பெற்ற, வோ
மேவு பொருட்சருணம் பிகைசதகத் தினையச்சிட் டிதவென் றுண்
மை, நாமேவ நிறுப்பண்ணூற் கறுப்பண்ண மால்விழைந்து நவில
வந்நன், மாமேவச் செய்வித்துச் சபாபதிப்போர்க் கவிரு னன்டின்
வழங்கினால்.

கோயமுத்தூர்க் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஆசிரிய
கும்பகோணம் ஆர். சபாபதிப் பிள்ளையவர்கள் மாணுக்கருள் ஒருவராக
கிய மேற்படி கோயமுத்தூர்

வெ. ஸ்ரீநிவாசையங்கா ரவர்களியற்றிய கவிகள்.

அறுசீர்க் கழநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

மாமருவு மணவாளன் முசுனமுப்பான் முக்கோடி வானே ரியா
ருந், தாமருவி யொளித்திலுற் புக்கொளியூ ரெனவு மெலாந தணியு
ளுள்ளும், * ஏமருவிப் பொலிதலினு லவிநாசி யெனவுமியற் பெரும்
பேர் பூண்ட, காமருவு திருத்தலத்திற் சருதுபவர் பவநீக்கிக் களிப்பி
ன் வைகும் (க)

அணிபூத்த செம்பவள மலைபடரும் பைங்கொடி வானரிவை மார்
கள், மணிபூத்த விழிசருமை மாறாது சருமையற வரன்மி டற்றிற்,
பணிபூத்த தனதுகரங் கொங்குநியாத் தகைநத வருட் பண்பாலென
துந், திணிபூத்த பெருங்கருணு லயச்செல்வி யெனும்பெயர் கொடே
வி தாளில் (உ)

நாவலவர் புகழ்செட்டிப் பாளையமே லியவாசு தேவ நாமப், பாவ
லன்சூட் டியசதகப் பாமாலை தனையச்சிற் பதிக்க வென்றே, பூவலர்
மாப் பொதும்பா மிசைப் புயறவழக் கண்டுசளி சொண்டு தோசைச்,
சேவலொடு பெடைநடனஞ் செயவண்டு பாண்மிழற்றுந் திருவ நீ
ண்ட (ஈ)

வலமொன்று மதுக்கரைமா நகரத்தான் வறியோர்க் கியுங் கரத்
தான், நலமொன்று கவிபல கேட்டிங் காசான் நீயவழி நணுரா தா
ன்சீர்ப், புலமொன்று மினியவன சமுகத்தான் பொருந்துசன சமுக
த்தான்பும், பலமொன்று பொன்னுடையான பகர்தாய்மைப் பொன்
னுடையான் பண்பின் மிக்கான் (ஊ)

பொறை வாய்மை யறிவொழுக்கங் கல்வியற மேன்மைதவம் புந
ழ்மற தின்ன, நிறைவாய குணங்கனையோர் சாலைமா ணுச்சரென நில
வக்கொண்டே, முறையாகப் பயிற்று விப்போன் சைவசிகா மணிய
ன்பின் முதிர்ச்சி யாலே, மறையாய்தன் பதிமுத்து விநாயகன்றள்
வனசமலர் வாவி யானேன் (ஊ)

சந்திரசே கரற்பணிசண் முகவேலா யுதவேள்செய் தவமொலா
மோர், சுந்தரஞ்சே ருருக்கொடுவந் துறறெனவந் தவதரித்த தூயோ
ன் வாணத், தைந்தருவே யெனப்புலவ ரகஞ்சரிப்பப் பெரும்பொரு
ளை யளிச்சுஞ் செல்வன், முந்துமணியம் படைத்த சுறுப்பண்ண வே
ள்சனிவின் மொழிந்தானை (ஊ)

நிலவுபனை யேட்டின்வரை பிழைநீக்கி யந்திரத்தி னிறுத்தி னுண
ற், புலவர்புகழ் சிரகிரிநந் நியாகரா சப்பெயர்கொள் புனிதன் பான
ற், கலைபலவுந் சுற்றுணர்ந்தோன் கடவுளடி மறவாது சருதுந் தூயோ
ன், வலநிலவு திருக்குடந்தை வாழ்சபா பதாராம மதிவல்லோனே (எ)

* ஏமம்—இன்பம் இது ஈண்டு ஏம் என இடைசுறைந்து நின்றது.

கும்பகோணம்நேட்டிவ்வைஹஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதராகியமா-ா-ஸ்ரீ
ஓகை, ஐ. சண்முகம்பிள்ளை யவர்களியற்றிய
கவிகள்.

எழுசீர்க்கழ்நெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சீர்வளர் துறக்க நகரீனுஞ் சிறந்து திகழவி நாசியிற் சிவஞ்சேர், ஏ
ர்வளர் கருணம் பிகைமலர்த் தாளி வியற்றமிழ்ச் சதகமென் நியம்பு
ந், தார்வளர் தரநீ புனைகவென் றுவந்து சாற்றிய சுப்பிர மணியப்,
பேர்வளர் முகில்வாழ் வஞ்சியம் பதியிற் பெய்தபொன் மழைவளம்
பெருக (அ)

பரவுறு செட்டிப் பாளைய நாள்வாழ் பாவலன் வாசுதே வப்பேர்,
விரவுறு புகழான் சுவைசுனிற் தொழுக வியற்றினன் வியப்புற மே
னாள், அரவுறு மிடையா ஞுமைமகிழ் வுடையா ளாயினணனியரு ள
ளித்தாள், புரவுறு மன்ன சுப்பிர மணியன் பேரனாய்ப் புவிமிசைப்
போந்து (ஆ)

மலரவிழ்ந் தொழுகு மதுக்கரை கடக்கு மதுக்கரை யதனின்மா ம
ணியம், நலமுற நடத்து முயர்சுறுப் பண்ண நாமமா லன்னநன் னூ
லை, யுலசெலா மறிய வச்சியற றுகவென் றுகரைத்தன னுகவாங்கத
னிற், பலகர லிகித வழுவற வாய்ந்து பதித்தனன் யாவரு மதித்
தோன் (ஈ)

குடந்தைமா நகர்வாழ் ராமசா மிப்பேர்க் குரிசில்செய் தவப்பய
னானேன், மடந்தபப் பரந்த தியாகரா சப்பேர் வாரியின் மூழ்கிமே
லயர்ந்தோன், குடந்தரு முனியைக் குறுக்கிய பெரியோன் குறைவி
லா நண்பெனக் குரியோன், தடம்புயத் தண்ணல் சபாபதி யெனும்
பேர் தரித்தநன் னுவல ரேறே (ஊ)

சேலம் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர் மா-ா-ஸ்ரீ

சா. சரவணப்பிள்ளையவர்களியற்றியகவிகள்.

அறுசீர்க்கழ்நெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

திருநாவ லூர்த்தோழன் திருப்பாட்டுக் கொருமுதலை தீன்று மாய்
ந்த, வருநாத மறைச்சிறுவன் றனைத்திரும வழைத்துதவு மமலன் யா
ண்டு, மருநாறு மலர்த்தடஞ்சூழிவிநாசி வரதனிட மருவி யார்க்குந்,
சுருநாமந் துடைத்தருநுங் கருணைநா யகிமீது கசியு மன்பில் (க)

சீர்மருவு செட்டிப்பாளையத்தமர்ந்தோன் பலசுலைதேர் சிறப்பின்
மிக்கோன், கார்மருவுங் களனமரும் பதிமகிமை பலகமிழிற் கரைந்
த னாயோன், பார்மருவு புகழ்படைத்த வாசுதே வப்புலவன் பகர்ந்
து சாத்து, நேர்மருவு லருஞ்சதகப் பாமாலை பூமீது நிலவு மாறே (உ)

தொறுப்பண்ணை வளஞ்சுரந்து நாணாளும், பெருகுசெல்வந் தோ
யுஞ் சீவன், வெறுப்பண்ணப் புலவருக்கு மிலவருக்கு மீந்துபுகழ் வி

ழைந்து பூண்பான், மறுப்பண்ண மனஞ்சிறிதும் பொருந்தாதான் ம
துக்கரையின் மன்னி வாழுவ், கறுப்பண்ண மகிபனனி யுளத் தெண்
ணிப் புரிந்தசெயல் கழறக் கேண்மோ (ந)

செந்தமிழ்ச்சா கரம்பருகி யகங்கரித்த வரையடக்கிச் சிவன்பா
லன்பு, நந்தியே படிப்பாரைச் சீர்படுத்திக் குறுமுணினேர் நலத்தா
னென்று, நந்தலிலாக் கோயமுத்தூர்க் * கல்லூரித் தமிழ்ப்புலமை ந
டாத்துமேலோன், சந்தமுறுஞ் சபாபதியென் றெருபெரும்பேர் பெ
றுபெரியோன் றன்னைக் கொண்டே (ச)

†புல்லிதழிற் பொறித்துநெடு நாளாகக் கிடந்தமையாற் புக்க மாசு,
கல்லுவித்துப் புடவிமிசை யனேவோரு மோதியுளங் தித்து நாளு,
நல்லவனங், கறுப்பண வேணீழீழிவாழியென நயந்து வாழ்த்தச், சொ
ல்லரிய யந்திரத்தா லெழுதியீர் திசைநிறுவித்துலங்கினுனே (ந)

புரவிப்பாளையம் சமஸ்தான வித்வான் நெகமம் மா-ா-புரீ

முத்துநாகப்ப முதலியாரவர்களியற்றிய

நிலமண்டில ஆசிரியப்பா.

சங்கைச் சடிவத் தெங்க ணையகன்
தாவாக் கருணை மூவா முதல்வன்
அம்பலத் தாடி மும்பர்கள் பெருமான்
தன்னைச் சுற்றுபு முன்னர் நின்ற
ஐங்கரப் பிள்ளைக் களித்தமாங் கனியுந்
காரைக் கால்வரு நேரிழை கையின்
அடுத்தந் இருக்கக் கொடுத்தமாங் கனியுந்
தன்கனி பென்ன வின்கனி பலவுடை
மாம்பொழி ஊடுத்த வோங்கெழிற் செட்டிப்
பாளையத் தமர்ந்த நீளிரும் புலமை
வாசுதே வப்பெய ரேசிலாக் கவிஞன்
கருண லயத்தாய் சரணம் புயத்துச்
சதகமென் றெருநூ லிதமுறப் புனைந்தனன்
பன்னூற் பொருளமை யந்நூ றன்னை
மேனிலை யமரு மானினியார்தங்
கூந்தலின் மரீஇ வாழ்ந்திடு மளியினர்
தெய்வக் கங்கை சிதைந்து தூர்ந்திட
மலர்த்தா துகுக்கும் வானுலாம் பொதும்பர்
வேலியெனக் கொளீஇ மேலுறு குடந்தை
நகர்தனி ஊதித்த நாவலர் திலகன்
இலக்கணக் கடற்கரை யேறிய நிபுணன்
இலக்கிய மென்னு மலைக்க ணிவர்ந்தோன்

* கல்லூரி—கல்வியிலிடம். † புல்லிதழ்—பனையேடு.

*கொடைக்கிறை நாவல னிடைக்கலை யுணர்ந்தோன்
அன்பு நண்பு மென்பான் மிக்கோன்
சபாப்பிர சங்கத் தலைமைய னுதலிற்
சபாபதி யெனும் பெயர் சார்ந்த சற்குணன்
சொல்வழை முதலிய பல்வழைக் களைந்து
மண்ணிய மண்ணியிற் நிண்ணிதிற் றரவே
கதலிக் கனியிற் சிதறிய மதுவும்
மாங்கனி யதனி லோங்கிய மதுவும்
முட்புறக் கனியிற் குப்புறு மதுவும்
பன்மல ருகுத்த நனமதுந் திரளு
மொன்று பட்டாறு யொழுதிடு மந்நதுப்
புதுக்கரை யுறலான் மதுக்கரை யென்னு
நன்னகர் வாழும் பன்னரும் புகழான்
விற்பனர்க் குதவுங் கற்பசக் கையான்
சிவனடி யாரடி பவமறப் பணீவோன்
வள்ளுவ ருரைத்த தெள்ளிய விதியின்
இல்லற நடாததும் வல்லவ னுலேன்
திக்குண மனைத்தும் போக்குற விடுத்துச்
சற்குண மனைத்தும் பொறபுறப் புனைந்தோன்
செல்வக் களஞ்சியங் கல்விப் புணரி
தாயிலன் பெவர்க்கு மேய வுளத்தோன்
தன்னுயிர் போல மன்னுயிர் புரப்போன்
ஏழையர் முகம்பார்த் திரங்குந் தயாநிதி
மண்டலம் புகழூந் தொண்டை மண்டலத்தான்
ஐங்கரத் தேவுக் காலய மமைத்தோன்
மங்கையர் விரும்பு மதனவுல் லாசன்
சிவபெரு மாணச் சிந்தையி லிருத்தி
யவமெலாம் போக்குந் தவமிக வுடையான்
சுப்பிர மணியத் தோன்றல் பௌத்திரன்
இப்புவி மெச்சுஞ் சுப்பிர தீபம்
மறுப்பண வில்லா மாண்பமை மனத்துக்
கறுப்பண வள்ளல் காசினி மகிழ
எழுதா வெழுத்தி லின்பொடு பதித்து
வழுவா தெவர்க்கு மகிழ்ந்தளித் தனனே.

உ

சிவமயம்.

ஸ்ரீதென்காசியாகிய

அவிநாசிக் கருணாம்பிகை சதகம்.

காப்பு.

நேரிசைவெண்பா.

போற்றருந்தென் காசி புரிக்கருணை யம்பிகைமேற்
சாற்றருநீ திச்சதகத் தண்டமிழ்க்கு—மாற்றூர்
அடவிகடக் குஞ்சரத்துக் காழிதந்தான் பெற்ற
கடவிகடக் குஞ்சரத்தான் காப்பு.

நூல்.

பதினான்கு சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

சிவபெருமானே மெய்க்கடவுளெனல்.

சீர்கொண்ட புவனச் சிருட்டித் தொழிறகுரிய

தேவனைத் தடியி னீந்தூந்

திதிபெற்ற வொருவனை யமைப்பிடை யளித்தஞ்

செகங்களை யெலா முருக்கும்

போர்கொண்ட சங்கார கத்தனைக் காலாங்கி

பொங்கு மழுவிடை யுயிர்த்தம்

புகறிரோ பவமுன்று தாடந் தெடுத்ததாட்

போதநெறி காட்டு கொன்றைத்

தார்சொண்ட சிவனையே பரமென்று நூலெலாஞ்
 சாறறுவ தறிந்தும் ளேறு
 தலைவருண் டென்றுபல சமயவா திகண்மனந்
 தடுமாறும் வசைதெ ரிகிலேன்
 கார்சொண்ட சண்டலைத் தென்காசி யம்பதித்
 தவிரியே *பாகை நகர்வாழ்
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருணா லபச் செல்வியே.

(க)

அந்தணரியல்பு.

புலருமுன் விதிப்படி யெழுந்துபுன லாடிமன
 புனித டகாயத்திரி செபம்
 பூண்டோம ட்வவ டுனாவு பாசனங் களைமூன்று
 பொழுது மறைவழி முடித்தப்
 பஸ்ருமினி தேரங்க ||வைந் தெஞ்ஞாதி கிருதம்
 பயின்று முறை யுபனி யாசமும்
 பரிவிற் புரிந்தறு ளுதொழிற்குரிய ராயமுத
 **பாணர்க்கும் வளமை யீந்து
 தலமது செழிக்கமனு வேந்தர்செங் கோன்முறைமை
 தடையற நடாத்தி யன்னை
 தந்தைமக் கட்பா னலம்புரிதல் போலுலகு
 தாங்கியிட வோங்கு செய்கைக்
 கலையுணர்ந் தொழுசுவது பூசுரர்கண் மேன்மைசிவ
 காமியே பாகை நகர்வாழ்
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருணா லபச் செல்வியே.

(உ)

* பாகை நகரென்பது இப்பிரபந்தத்தின் ஒவ்வொரு செய்யுள்க
 ளினின்றிற் சொல்லுகின்ற சுப்பிரமணிய முதலியாரவர்கள் வசித்த
 ளுஞ்சிபுராணையம் என்னும் தலத்திற்கு ஓர்பெயர்போலும்.

† காயத்திரியாவது அந்தணர் நாடோறு முக்காலங்களினுஞ்செ
 ய்யவேண்டிவனவாகிய வோர் மந்திரம்.

‡ அவனமாவது நித்திய வோமம்.

§ ஓளபாசனமாவது மணமுற்றிய மறையோர் நாடோறும் அக்
 கினியிற் செய்யப்படும் வைதிகச்சடங்கு.

|| ஐந்தெஞ்ஞாதி கிருதாவன, ஐந்து யாக முதலிய யாகங்கள்
 அவையாகன. பிரமயாகம், தேவயாகம், மானுடயாகம், பிதிர்யாகம்,
 பூதயாகம் எனவிலை. இவைகளுள் பிரமயாகம் வேதமோதல், தேவ
 யாகம் ஓமம் வளர்த்தல்; மானுடயாகம் விருந்தோம்பல்; பிதிர்யாக
 ம் நீர்க்கடனாற்றல்; பூதயாகம் பவியீதல்; இவ்வாறன்றி ஸ்நானம்,
 சந்தியாவந்தனம், பிரமயக்யம், வைஸ்வதேவம், பலிகரணம், ஆகயா
 கங்ஸனைந்தென வடநூலார் கூறுப.

¶ அறுதொழில்களாவன ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வேட்டித்
 தல், ஈதல், ஏறறல் எனவிலை.

** அமுதபாணராவார் தேவர்கள்.

அரசரியல்பு.

கோரமரு வலர்தங் குறும்படக் கிச்செயந்
 கொண்டசது ரங்க தளமுந்
 கொற்றக் குபேரசம் பத்தான ரசவர்க்க
 குடிகளும் படியு னெங்கும்
 மேருவென ராசியொன் றச்சயம தாகமிக
 விழைவுதரு பைங்கூழ் களும்
 மேல்வருந் காலமொரு மூன்றையு மளந்துசொலும்
 விர்ப்பன்ன மதிமந் திரியும்
 நீரின்மதி கண்டமென் குமுதரா சிகளென்ன
 நீங்காத நட்பு மனுதூல்
 நெறிமுறைமை தவறாத நீதிமார்க் கமுநல்ல
 நிலையுநெடி தான வானுந்
 காரின்மலி கொடையும் பிரதாபமும் புகழுந்
 சதித்த திறலோ னரசனாந்
 சங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருண லயச் செலவியே,

(௩)

வணிகரியல்பு.

அதிதூர தீவுதீ வாந்தரம தென்றூலு
 மலைகடற் கப்பலேறி
 யங்குள சரக்குகளு மிங்குள சரக்குகளு
 மறிவுடன் கொண்டு விற்துத்
 துதிசேரு முதலீது வருலாப மீதெனச்
 சொல்சிற் நிலக்க வழியாய்ச்
 சொற்பமா முந்திரிப் பணமுதற் கூட்டியே
 தொகை கண்ட பொருளை யெல்லாம்
 மதியூகி யாகவே வருமிட மறிந்துதவி
 வளர்தரும் வட்டி வாங்கி
 மங்காத வேலேல சிங்களைப் போலவும்
 வளர்குபே ரன்போ லவுந்
 கதியான கீர்த்தியெனி லெண்ணும லீசுவாந்
 கனவணிகர் நிறையீ துகாண்
 சங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருணலயச் செல்வியே,

(௪)

வேளாளரியல்பு.

செஞ்சொல் கவிவாணர் கருணீகர் மகிழ்வாயெழுது
 சீர்பெறு மெழுத்தாணாயுஞ்
 செட்டியர் சரக்கு நிறை கண்டிடு தராச முயர்
 சிற்பியர்கள் கையூ சியும்
 வஞ்சகரை வெல்குரர் பலவாயுதங்களு
 மற்றுமுள பஞ்ச லோகம்
 மரவேலை கல்வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்
 வாச்சியளி கோடா லியம்

பஞ்சபாணங் சருக்கிலைகு கூர் முணையுயிப்
 பாரினல முண்டு செய்யும்
 பகர்மேழி விருதுபெறு வேளாளர் கொழுவினமுணை
 பார்த்து முணையாகு மென்பார்
 கஞ்சவா வியின்முதலை யுண்டபா லன்வரக்
 கண்ட மாதலவாசியே
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருணா லச்செல்வியே.

(ரு)

இதுவின்றி யிப்போநூ விளங்காதேனல்.

விரையிலா மலரும் விருப்பிலா வனிதையரு
 மெய்யன் பிலா முகமனும்
 வெற்பிலா வரணமுயர் கற்பிலாக் குலமகளும்
 வெண்மதி யிலா விசம்புந்
 திரையிலாக் கடலுமந் திரியிலா வரசமதி
 திடமிலா வீரத் துவமுந்
 திரவிய மிலாதமனை வாழ்வு முபசாரங்கள்
 செய்கிலார் நல்விருந்தும்
 நிரையிலா வளமுமுயர் பரிசிலாக் கவியுநிறை
 நெற்பயி ரிலாத விளையும்
 நிகழ்கொடை யிலாப்புசமு முன்னடிக் கன்பிலார்
 நெஞ்சென விளங்கா துகாண்
 கரையிலா ரம்பல கொழிக்குநள் ளாறுடைய
 கன்னியே பாகை நகர்வாழ்
 கங்கா குலன் சுப்ரமணியன்மன மகலாத
 கருணா லயச் செல்வியே.

(சு)

இவ்வகைப் போநூள்களி லிப்போநூ றுயர்ந்ததேனல்.

வரைகளி னுயர்ச்சிமக மேருகிரி பலவா
 மரங்களி னுயர்ச்சி யரசு
 வல்விலம் கினமதி னுயர்ச்சிரண சிங்கநதி
 வர்க்க மதின் மந்தாகினிப்
 பரவிநிறை பறவையி னுயர்ச்சி கருடன்பழம்
 பனுவலி னுயர்ச்சி வேதம்
 பன்னரிய மணிகளி னுயர்ச்சிமா ணிக்கம்
 பதங்களி னுயர்ச்சி மோட்சந்
 திரையுலக மனிதரி னுயர்ச்சிமுக் தமிழ்மொலார்
 தேர்ந்.தறிவினமிக் குயர்ந்தோர்
 செப்பரிய காட்சியி னுயர்ச்சிநின் பதநளின
 தெரிசனஞ் செய்தல் கண்டாய்
 கரகமல மலரிற்பசுங் கிளிவளர்த்து
 சிவகாமியே பாகை நகர்வாழ்
 கங்கா குலன் சுப்ரமணியன்மன மதலாத
 கருணா லயச் செல்வியே.

(எ)

இதற்கீழ் நலங்கார மெனல்.

ஏர்கொண்ட ஞாலத் துதித்த புருடர்க்கெலா
 மினிதலங் காரம் ஞபம்
 இனியரு பங்குட் கலங்கார மேலவ
 ரிடத்திற் பயின்ற கல்வி
 ஓர்கொண்ட கல்விக் கலங்கார முள்ளச்
 செருக்கு விட்டினது கமலச்
 சேவடித் துணையமுப் போதுமலர் ஞவியர்ச்
 சித்திந் திவ்ய ஞானம்
 போர்கொண்ட ஞானத் தினுக்கலங் காரம்து
 பெட்புள பெரும்பொறு மையாம்
 பெரிதான பொறுமைக் கலங்கார முல்கினிற்
 பிறவுயிர்க் கருணை கண்டாய்
 கார்கொண்ட மதில்கொள்வா ரணவாசி யம்பதிக்க
 கன்னியே பாகை நகர்வாழ்
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருணா லயச் செல்வியே.

(அ)

இதற்கீழ் தழுகெனல்.

மண்டல மதற்கழகு மன்னர்மன் னர்க்கழகு
 மனுநீதி யான செங்கோல்
 மனுநீதி யானசெங் கோலினுக் கழகுவள
 மருவுபல நீடு குடிகள்
 கோண்டபல குடிநளுக் கழகுமனை தன்னிலே
 குறையாத நிறைசெல் ளமாங்
 குறையாத செல்வந் தனக்கழகு நல்லசற்
 குணமான வமுத ளசனம்
 அண்டிவரு சற்குண மதற்கழகு மிக்கமெய்
 யன்பான மனதி ரக்கம்
 அன்பான மனதிரக் கந்தனக் கழகுதா
 னட்டி சொல்லாத வீகை
 கண்டிடு மிதற்கெலா மழகுநின் மகிமையாற்
 கார்சொரியு மழையென் பர்காண்
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருணா லயச் செல்வியே.

(ஆ)

இவ்வகை யுதவிசேயி வோரிவ ராவரெனல்.

ஆரெனினு முபசரித் தன்னமிடு மாதரே
 யன்புடன் பெற்ற தாயாம்
 அஞ்சலென் றேமனத் திடவார்த்தை சொல்லுவோ
 னருமையுள தந்தை யாகும்
 பாரிலொரு தொழின்முறைமை கற்கவழி சொல்லுவோன்
 பரிவுள்ள குருநா யகன்
 பகைகாரர் கையினிற் சிக்குவிடு வித்துவிடு
 பண்பனே குலதெய்வமாங்

தோரவிட ருற்றவே னைக்குவந் துதவுவோர்
 கூடப் பிறந்த துணைவர்
 கொள்ளெனக் கடனுதவி யன்புடன் முனப்பினாயக
 கொள்ளுவோர் பந்து சனராங்
 காருலவு சுந்தரக் கந்தரக் கோர் ரக்
 காசியவி நாசி வாழ்வே
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருண லயச் செல்வியே.

(80)

இதனுல்து விளங்கு மேளல்.

சின்தூர மதத்தினு லேவிளங் குஞ்சுடர்த்
 திங்களி லிரா விளங்கும்
 செழியதிரள் முகிலினுல் விண்டலம் விளங்குநடை
 தீர்க்க முநின் மாவிளங்கும்
 பைந்தொடி குணத்தினு லேவிளங் குஞ்சுபைகள்
 பாவாணரால் விளங்கும்
 பாருலகு மதுரீதி யால்விளங் குங்குலப்
 யாரியான் மனைவிளங்குஞ்
 சந்ததமு மீகையாற் புகழ்விளங் குஞ்சொற்பிர
 சங்கத்தி னுல்வி ளங்குஞ்
 சற்குண விவேகமுள சம்பன சுபுத்ரனாற்
 நன்குல மெலாம் விளங்குங்
 கந்தமுறு கொந்தள சவுந்தர நிறைந்தசிவ
 காமியே பாகை நகர்வாழ்
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருண லயச் செல்வியே.

(88)

இவ்வகைச் செய்யு டையார் இவர்போல் வாரானல்.

தன்மபரி பாலனஞ் செய்துபொய் யுரையாத
 தயவுளோன் நன்ம புத்திரன்
 சபைகளி னடுக்கண்ட ஞாயமாய்ப் பகர்கின்ற
 சதுரன் மரியாதை ராமன்
 ஜென்மமுள மட்டுமில்லெ யென்மும் லீந்துபுகழ்
 தேடுவோன் ருன கன்னன்
 செய்யபுகழ் தோற்கினுந் தான்சொன்ன சொல்லிநிலை
 செய்பவ னரிச்சந் திரன்
 புன்மனித ராயினுந் தனைநம்பி னவரைப்
 புரப்பவன் ரகுநா யகன்
 பொல்லாத கொடியவா பத்தினிற் காப்பவன்
 புகலருச் சன்னென் பர்காண்
 கன்மனத் தவர்களுக் கெட்டாம னீன்றமுக்
 கண்ணியே பாகைநகர்வாழ்
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருண லயச்செல்வியே.

(89)

இக்கோடுதீ செயலுடையோர் இவ்வகைத் தீயோரெனல்.
 வடுவற்ற மரபிற் பிறந்தாறு மொருவாபொருள்
 வவ்வநிலை வேண் வனசரன்
 மற்றொருவ ருண்ணப் பொழுமற்றன் வயிறது
 வளர்க்கு மவனே சுவானம்
 மடுவற்ற கல்லெனப் பொருளைப் புதைத்தே
 வழங்கா தவன் பசாசு
 வாய்மைநிலை நில்லாது பிறர்மாது கவனமே
 வைக்குமவ னரராட்சதன்
 கொடுமைகொலை பழிபாவ மொன்றுக்கு மஞ்சாத
 குணமிலா மூர்க்க னசுரன்
 குருவார்த்தை மாதாபி தாவார்த்தை கேளாத
 சொடியனே நெடிய மிருகங்
 கடுவைத்த கண்டனைக் *கண்டனென வேபெறுங்
 கவுரியே பாகை நகர்வாழ்
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருண லயச் செல்வியே.

(கரு)

பயன்படாத பொருள்களிலை யெனல்.

பருசதலி போலவே யிலவது பழுத்தென்ன
 பட்சிகட் கிரையா குமோ
 பன்னிலவ ணம்புதிய சோறென விருந்தென்ன
 பசிதனக் குண வாகுமோ
 தருநதியி னீரென விளக்கெனை யிருந்தென்ன
 தாகத் தினுக் காசுமோ
 தாமரையி னிலையினீர் முத்தென விருந்தென்ன
 தாழ்வடங் கோக்க லாமோ
 மருவலர்கள் போலிருந் தாலென்ன பூனைய
 மணம்பெற முடிக்க லாமோ
 மன்மதன் போலச் சகோதர ரிருந்தென்ன
 மங்கையர்க கின்ப மாமோ
 கருமனக் கயவர்கள் குபேரென வாழ்ந்தென்ன
 கற்றவர்க் குதவி யாமோ
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருண லயச் செல்வியே.

(கசு)

மானிடர்களுக்கீது வரின்ப்பொருள் வருமெனல்.

செயமுற்ற மனிதருக கியோகதிசை வந்திடிற்
 திருவுடன் நிறமை யுண்டாந்
 திருவுடன் நிறமை யுண்டாகிலோ நல்லசுக
 சீவனப் பெருமை யுண்டாம்
 நயமுற்ற சீவனமு முண்டாகின் மனையின்மிக
 நாடு செம்பொன்னு முண்டாம்
 நாடு செம்பொன்னு முண்டாகிலோ சீர்வரிசை
 நாடோறு மிகுதி யுண்டாஞ்

கயமுற்ற சீர்வரிசை வந்திடிற் சுற்றமொடு
 தொழுகுலத் தெய்வ முண்டாந்
 துங்கவாழ் விப்படி நல்லோர்களுக் குறநிடிற்
 சூழ்சுடற் புவி மெய்க்கவே
 கயமுற்ற நீரெனவு மனைவர்க்கு முதவலாற்
 கனமான கீர்த்தி யுண்டாங்
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருண லயச செல்வியே.

(சடு)

இக்துண முடையோரா லிவர்க்கிலாப மெனல்.

விசுவாச மனுநீதி யுள்ளமந் திரியினான்
 மிக்க வேந்தர்க் கிலாபம்
 விதரணி கருறைகின்ற ஜூனிற் சென்றிடும்
 வேதியர் தமக்கிலாபம்
 இசைவாச வேவெகு பழக்கநட் பாளர்வரி
 லியல்வர்த்த சர்க்கி லாபம்
 எந்நேர முந்தன் சரீரப்பிர யாசமுறி
 லேரா ளருக்கி லாபம்
 பசையான விடர்வந்து சிக்கினு லதுவே
 பரத்தையர் தமக்கி லாபம்
 பரிவாக வேகேள்வி யில்லாத ஜூனிற்
 பறிகள் ளருக்கி லாபம்
 கசிவான மழையினுற் சகலவுயிர் கட்டுமே
 கனலாப மென்பர் கண்டாய்
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருண லயச செல்வியே.

(சக)

இவ்வகையீ றோர்க்கிது தோன்று மெனல்.

தோராத செல்வர்க் குளத்திற் செருக்கதே
 தோன்றுமுயர் கல்வி துண்ணூல்
 சோதித்த பேர்க்கறிவு தோன்று மெஞ்ஞானஞ்
 சுரந்திடிற் பொறுமை தோன்றும்
 போராத புன்கவிஞ ருக்கநர் தோன்றுந்
 புதல்வர்க்கு மரபை யெல்லாம்
 போதரட் சிக்கவே புந்திதோன்றும் பொய்சொல்
 புல்லர்க்கு வசைக டோன்றுந்
 தீராத கோபிக கிடுக்கணை தோன்றுஞ்
 சினத்தைச் சகிக்க வல்ல
 சித்தசுத் தர்க்குலக முள்ளளவு நீங்காத
 செயமுற்ற பெருமை தோன்றுங்
 காரானர் குலதிலக னுணசங் கரமுர்த்தி
 கண்ணின் மணியா யுதித்த
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத-
 கருண லயச செல்வியே.

(கஎ)

இதனூலிது தோன்ற தேனல்.

துங்கநிதி யாற்றெய்வ மகிமைதோன் றுதுபெரி
 துற்றகெடு மதிக னுக்குத்
 தோன்றாது மடையர்க் கருந்தமிழ்ச் சொல்லருமை
 தோன்றாது கற்று ணர்ந்த
 சங்கமுத் தமிழ்வல்ல வர்க்கெளிமை தோன்றாது
 சலியாத விதர ணர்க்குத்
 சன்பொருட் செலவிட வருத்த¹ தோன்றாது
 தடியடி முரண்ட ருக்குப்
 பங்கமரய்ப் பின்வருங் காரியந் தோன்றாது
 பலகா லிரப்ப வர்க்குப்
 பண்புடன் வீட்டிருப் பதுதோன் றிடாதுவெகு
 பரிவான தயவு னோர்க்குக்
 கங்கைநதி யெனவுயிர்ப் பேதங்கள் சிறிதுமே
 கனவினாந் தோன்றாது காண்
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருண லயச் செல்வியே,

(கஃ)

இவர்க்கிது பாரமெனல்.

சற்கதியின் மேலாசை பூண்டினோ னுக்குச்
 சரீரமே பெரிய பாரஞ்
 சயினலோ பியர்தங்கள் கைப்பொருள்கள் கமிகளவு
 தான்விடுத லதிக பாரஞ்
 சிக்குறு தரிச்சிரர்க ளன்றன்று சீவனஞ்
 செய்வதே மிக்க பாரந்
 தெளிவான புந்திரல மில்லார் கடன்வசஞ்
 செய்துள நிறுத்தல் பாரம்
 நற்குண மிலாதுலகின் மிகுமவா வுள்ளோர்க்கு
 ஞானநெடி தான பாரம்
 நாடியெந் நேரமுங் கோட்சொல்லு வோர்தங்க
 னுவடங் குவது பாரங்
 கற்கவெகு சோம்பலுள மாந்தருக் கருநூல்கள்
 கற்பதே கனபா ரமாங்
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருண லயச் செல்வியே,

(கஃ)

இவர்க்கிது துரும்பெனல்.

ஆய்ந்தமெஞ் ஞானவா னுக்குமட மங்கையர்க்
 ளாசையெல் லாந்திர ணமாம்
 அளவறு வியாபக மனத்தைச் செயித்தவர்க்
 ககிலலோ கந்திர ணமாந்
 தோய்ந்தகப குணமுள வுதாரவா னுக்கரிய
 சொன்ன மெல்லாந் திரணமாந்
 துறவிக்கு மகிதல மெலாமொரு குடைக்குளா
 டுங்கவேந் தன் நிரணமாம்

வாப்ந்த மதியூகசா தூரியவா னுக்கெதிர்
 வழக்குக ளெலாந் திரணமாம்
 மாணமுடை யோர்கட்கு வையகந் தன்னிலே
 வளர்பிரா ணன்றிர ணமாங்
 காய்ந்தமர்செய் சுத்தசவு ரியவீர னுக்குரண
 களமெலா மொரு திரணமாங்
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருண லயச் செல்வியே.

(20)

இளை நலமேனல்.

மேலான ஐத்தமர்கள் சொல்கின்ற புத்திதனை
 மெய்பென்று கேட்பது நலம்
 வினையிடு பொல்லாத புன்மனிதர் சொல்லினை
 விரும்பா திருப்பது நலம்
 பாலான சற்குணநல் விதரணர்க டங்கண்மேற்
 பைந்தமி முரைப்பது நலம்
 பன்னுதமி முருமையறி யாப்பரம லுத்தரைப்
 பாடா திருப்பது நலம்
 மாலான வுபசார வாசார மிக்குளோர்
 மனையிலுண் டிடுவது நலம்
 மரியாதை தெரிபாத மூடர்மனை தன்னிலை
 வந்துணு ததுவே நலங்
 காலாடு சோலையுஞ் சேலாடு தடமுங்
 கதிக்கு மவிநாசி மயிலே
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருண லயச்செல்வியே.

(21)

இதனையுடைய பொருணற் பொருளெனல்.

மண்டலந் தனிநீதி நெறிமுறைமை தவருத
 மனிதரே நல்ல மனிதர்
 மாதேவர் திருமுடியி லழகாக வணிகின்ற
 மலரதே நல்ல மலராம்
 உண்டிபசி யாரெனத் தருமவிதர ணிகளுறையு
 மூரதே நல்ல யூராம்
 உத்தம குணத்தினொடு கற்புமுள கையலா
 ளுலவுமனை நல்ல மனையாம்
 அண்டுவரு மிரவலர்க் கில்லையென் னாமலே
 யருள்வித்தை நல்ல வித்தை
 யமுதகவி வாணர்பிர சங்கமுரை செய்கின்ற
 வரியசபை நல்ல சபையாங்
 கண்டுகளி கொளலூர்ச் சமீபத்தி லுண்டாங்
 சயத்து நீர் நல்ல நீராங்
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருண லயச் செல்வியே.

(22)

இவர்க்கிது வேண்டிமேனல்.

மனுந்தி மன்னரென ழுலுமோ சமுதத்தின
 மதிமந்திரி யொருவன் வேண்டும்
 மணவரை யலங்கார உல்யாண மெனினுமொரு
 'மறையவ னிருக்க வேண்டுஞ்
 சினமான வீமனிசர் சூரன னுலுமொரு
 செய்யவாள் சையில் வேண்டுந்
 தெள்ளுசுத் புடையபெண் ணென்றூறு மனையிலொரு
 சேற்றுதுணை மனிதர் வேண்டும்
 இனமான உசனப்பிர சண்டகவி யென்னினு
 மெதிர்கையே டொருவன் வேண்டும்
 இன்பமிரு மதுரதமி மெத்தனை யுரைத்தாது
 மினியகற் பனைகள் வேண்டுங்
 கனமாந் விந்நவகை சேர்ந்திருந் தான்மிக்க
 சாரிய விசேட மென்பார்
 உங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 சருண லயச் செல்வியே.

(உரு)

இஃதாலிஃ துண்டெனல்.

சருமநல முண்டென்று சருசினு லதுகொண்டு
 சதுரான நிலையு முண்டு
 சதுரான நிலைகொண்டு மலர்மகள் சடாட்சமுஞ்
 சகலமேன் மைகளு முண்டு
 மருவுநன் மேன்மையது கொண்டுதான் வலியவே
 வரிசை செய்வாரு முண்டு
 வரிசையது கொண்டுதன் மனைதன்னி லனுதினமு
 மாறாத செல்வ முண்டால்
 அருமைபுள செல்வமது கொண்டுதன் மனதிலே
 யாரிபந லிரக்க முண்டால்
 அரியந லிரக்கமது கொண்டுவிந் தேர்க்கெலா
 மங்கையா லீவு முண்டு
 சருதுமீ வதுகொண்டு கீர்த்திப்பிர தாயமுங்
 கனகதியு முண்டு சண்டாய்
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 சருண லயச் செல்வியே.

(உச)

இஃதுடையார்க்கிஃ தில்லையெனல்.

அவனிதனி லருளிலார்க சவ்வுலக மில்லைநிதி
 யற்றூர்க்கிவ் வுலக மில்லை
 யன்பிலார்க் குத்தெய்வ மில்லைமது பாணியர்க்
 காசார நியம மில்லை
 மவுனமுடை யோர்க்கொரு வழக்கில்லை கபடமுறு
 வார்க்குநட் பாள ரில்லை
 வாய்மையில் லார்க்குறுதி யில்லையயன் மனைநச்சு
 மடையருக் கறம தில்லை

தவநிலை யிலார்ச்சு வழியில்லை யொருசார்பிலார்
 தங்கட்கு நிலையு யில்லை
 சம்மதித் தாசித் திணங்காத வனிதைநயத்
 உழுவுவோர்க் கின்ப யில்லை
 கவினுறு மடந்நதையர்க ளெழில்சண்டு நெஞ்சங்
 சனித்திடா ரொருவ ரில்லை
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலா,
 கருண லயச் செல்வியே,

(26)

இதை விநம்பினுலிது வநுமெனல்.

பலமாதர் மோகத்தை யனுசரித் தாலநிற
 பற்றறு நோய்க ளுண்டாம்
 பழிகாரர் தங்களுற வனுசரித் தாலநிற
 பயனிலாச் சண்டை யுண்டாம்
 புலையாடு கள்ளர்சுனை யனுசரித் தாலநிற
 பொல்லாத பழிக ளுண்டாம்
 பூததயை யில்லாரை யனுசரித் தாலநிற
 புண்ணை வறுமை யுண்டாடு
 சொல்வரிய கோபத்தை யனுசரித் தாலநிற
 ரெலையாத பாவ முண்டாந்
 னுட்பார்மிது மூர்தண்ணை யனுசரித் தாலநிற
 சுகமிலர்க் கவலை யுண்டாங்
 சலைமாத மரவிந்த மலர்மாத மண்பொடு
 கசிந்து புகழ் சவுமாரியே
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 சருண லயச் செல்வியே.

(27)

இவர்க்கிஃ தில்லையெனல்.

தீராத் தரித்திரர் தமக்குநா ணமதில்லை
 திருடர்க்கு லச்சை யில்லை
 தேடிப் புதைக்கின்ற பேர்க்குநற் புசுழில்லை
 தீருகக் கச்ச யில்லை
 பாராளு மன்னருக் கடிமையிலை மூண்டெழு
 பருந்தழற் கீரயில்லை
 பதிவிரத மாதருக் கக்கினிப் பயயில்லை
 பல்லிலார்க் குரிகை யில்லை
 பேராசை கொண்டிழவு மூர்க்கருக் குறவில்லை
 பித்தர்க்கு நித்திரை யில்லை
 பெலமான சலிசையுள பேர்கட்கு ஞாயயில்லை
 பெண்ணினதி மோகி யார்ச்சுக்
 சாராரு மிருளில்லை தின்பாத தெரிசனங்
 சண்டவர்க் குறுபய யில்லை
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருண லச்செல்வியே.

(28)

இதன்து மீதுநீள் ரெளல்.

பற்பலர்க ளாசைகொளு மனைவியைச் சேர்தலிற்
 பரவேசை சேர்க்கை நன்று
 பட்சயில் லார்மனையி லுண்பதைப் பார்க்கிலும்
 பலியெடுத் துண்ண னன்று
 விற்பன மிலார்களைச் சேவித்து நுகர்வதினு
 மெய்க்கூலி வேலை நன்று
 வெள்ளாடு மேய்ப்பதைப் பார்க்கிலூர் சுத்திவரு
 விடுகமுதை மேய்த்த னன்று
 சற்பனைகள் செய்கின்ற வறவதைப் பார்க்கிலுந்
 தனியா யிருத்த னன்று
 சமுசார விர்த்தியில் ளாமலலை கின்றதிற்
 சுந்நாசி யாத னன்று
 கற்பனை யிலாக்கவிகள் சொல்வதைப் பார்க்கிலுங்
 காணையேர்ப் பாட்டு நன்று
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருணா லயச் செல்வியே.

(24)

இதனில்து விசேட மெளல்.

பொல்லாத கொடியவ னெனப்பெய ரெடுப்பதற்
 பொன்றியொழி வதுவி சேடம்
 பூததய வற்றமனை யாட்டியுடன் வாழ்வதிற்
 புலியடவி யேவ் சேடம்
 செல்லா விடத்தினிற் சென்றுசிறு மைப்படுஞ்
 சிறுமையிற் சிறைவி சேடஞ்
 சிறிதுமுப காரமில் லார்சென்ம மதின்மிருக
 சென்மமே வெருவி சேடம்
 இல்லாமை யானெடுத்து மெலிதலிற் பரதேச
 மெய்தியேற் றுணல்வி சேடம்
 இன்றமிழி னுண்மையறி யார்தமைப் பாடுதலி
 னெய்துவெம் பசிவி சேடங்
 கல்லாத பெயர்பெறுஞ் செல்வத்தின் மாசறக்
 கற்றவர்கண் மிடிவி சேடங்
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருணா லயச் செல்வியே.

(25)

இஃதில்லாத வர்வாவ ரெளல்.

பிறரைவறு மைப்படினு மில்லையென் நிரவாத
 பெயர்களே செல்வ முற்றோர்
 பெரிதான செல்வமுற் திரவலர்க் கிணியென்ற
 பெயர்களே வறுமை யாளர்
 மறுவறக் கற்றிருந் தாலுமோ தெளிவான
 மதியிலார் கல்லாதவர்
 வளமுற்ற கல்வியில் லாரெனினு முணர்வுதெளி
 வாகினோர் கற்று ணர்ந்தோர்

MAHAMAHOPADHYAYA
 DR. U. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
 HUVANMIYUR - MADRAS

தறையினிகை யார்ச்சுமினி தானவன் புளபூத
 தயவினோர் குலவி சேடர்
 சாதியி லுயர்ந்தோர்க ளானாலு முள்ளன்பு
 தானிலார் தறுகண் மறவர்
 கறையிடற் றவிநாசி லிங்கர்பங் கசலாத
 கன்னிய பாகை நகர்வாழ்
 கங்கா குலன்சப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருண லயச் செல்வியே.

(௬௦)

இவர்க்து விழியீவ்விடத் தேனல்.

மேலான ஞானிக டமக்குவிழி மனதிலே
 வேந்தர்க்கு விழி சாதிலே
 மிக்கமதி மந்திரிகள் விழிகளையோ சனையிலே
 வித்தவ சனர்க்கு விழியோ
 கோலா கலத்தமிழை யோதமுத வாக்கிலே
 குருடர்க்கு விழி காலிலே
 கோரரா விருளிலே கன்னமிடு கள்ளர்விழி
 கொடிதான விருகையிலே
 மாலான புதியசெல் வபபெருக்குறிலதிக
 மமதையுள புல்லருக்கு
 மதியேது தலையேது மெய்யேது கையேது
 வாயேது விழியேது காண்
 காலாடு சோலைமேற் காராட மயிலாடு
 காசியவி நாசி மயிலே
 கங்கா குலன்சப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருண லயச் செல்வியே.

(௬௧)

எவ்வகைச் சிறப்புளதாயினு மிழிந்தவை யுயிரிந்தவை
 யாகாதெனல்.

பன்னுகடை வாயினிற் கொம்பிருந் தாலென்ன
 பன்றிமத யானை யாமோ
 பம்பலும் புள்ளியும் பாச்சலு மிருந்தென்ன
 பகர்பூனை புலியா குமோ
 வுன்னரிய வெண்மைகொ டிருந்தென்ன கடலுப்
 புயர்ந்தகற் பூர மாமோ
 வொருகுலம தாகிமுனை கூர்ந்திருந் தாலென்ன
 ஐசிரெடு வேலா குமோ
 யின்னருஞ் சுடரதிக மாயிருந் தெனசருகு
 பித்தானை தங்க மாமோ
 பெருமயிர்கள் கற்றைபோ லேயிருந் தாலென்ன
 பெருகரடி கவரி யாமோ
 கன்னக மெனப் பொருள்க ளெத்தனை யிருக்கினுங்
 கவிநிதிக் கிணையா குமோ
 சங்கா குலன்சப்ர மணியன்மன மகலாத
 சருண லயச் செல்வியே.

(௬௨)

இதனில்து பேர்தேனல்.

செப்பரிய வலகத்தி லேபெரிது மலையினர்
 திரண்மலைக் ளிற்பெரிய தாஞ்
 செம்பொன்வட மேருவத னிற்பெரிது வாரிகுழ்
 செகவண்ட ளோளகை வகை
 யொப்புடனில் வலகண்ட முண்டதிரு மால்வாயு
 முதரமு மதிற்பெரிய தாம்
 ஓங்கும் மாயவனு மளவிடா துயர்ப்பரம
 னுருவமதின் மேற்பெரிய தாம்
 அப்படி நிகறந்த சிவனைக்குடி யிருத்துமெய்
 யடியார்சண் மறுவி லாத
 வானந்த சுகதீவ்விய துய்யவிதை யக்கோவி
 லதனிலும் பெரிது பெரிது
 கற்பகக் காவலன் வணங்குபரி புரபாத
 கமலியே பாகை நகர்வாழ்
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருண லயச் செல்வியே.

(157)

இதனிலித்திக மெனல்.

தெரிசனையி லதிகமா ருத்திரா தெரிசனர்
 திகழ்கின்ற சுடரி லதிகஞ்
 செய்யமார்த் தாண்டசுடர் போகத்திலதிகஞ்
 சிறந்ததே ளேந்திர போகம்
 மருவுபல சமயத்தி லதிகமெது வென்னிலோ
 மாசிலாச் சைவ சமயம்
 மாமுத தீபத்தி லதிகமாந தெய்வீக
 வாசகற் பூர தீபந்
 தருகொடையி லதிகமது பொருடரண மாயினுந்
 தயவான நன்னன் கொடை
 சம்பத்தி லேயதிக மளகைக் குபேரனது
 சதுரான சம்பத்த தாந்
 சுருணைதனி லேயதிக முனதுநய ளப்பெருந்
 கருணையே கருணை யென்பார்
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருண லயச் செல்வியே.

(158)

இவர்க்கீதுதவி யெனல்.

குருடனுக் குதவிதன் கையிற் பிடித்தகோல்
 குலமகட் குதவி கற்பாங்
 கொண்டல்சொரி மழையினை னிறைகுள மதற்குதவி
 கோடுபெற விட்ட *கடைகால்
 மருவுசெய்ப் பயிரினுக் குதவிபல வாவிநேர்
 வாய்மொழிக் குதவி நளிணம்
 வளமுறச் செய்ததன் மத்தினுக் குதவியுண்
 மகிழ்ந்து புகழா திருத்தல்

உரியவுட லுக்குசவி வேளைதப் பாதலு
 ணுயிரினுக் கினிய வுதவி
 யுந்தனிரு பாதார விந்தததி லர்ச்சனைசெய்
 யுதவியே யுதவி யென்பார்
 கருடர்கற் தருவர்கிம் புருடர்வித் தியாதரர்கள்
 கண்டுதுதி செய்யு மணியே
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருணையச் செல்வியே.

(௩௫)

எவ்வழை வல்லமை யுடையவை களுந்தந் துன்பம் வருமெனல்.
 குன்றென வுயர்ந்தபெல மதயானை யுங்குழிக்
 †கொப்பத்தில் வந்து வீழுங்
 கொடியமா லீரதத் துவமுள்ள வேங்கையுங்
 கூட்டினுக் குள்ளாய் விடுந்
 தன்றுணையி னெடுக்கன சஞ்சார பட்சியுந்
 தகுசண்ணி வாய்ப்பட்டிடுந்
 தாழ்ந்தமடு வுலவுநெடு மீனுமொரு தூண்டின்முட்
 டன்னிலே வந்து சிக்கும்
 வென்றியிடு திணியான மனதுடைய புருடரும்
 வேசிகைக் குள்ளாகு வார்
 மேதீனியி லீயாத லுத்தனும் வலுவந்த
 விசையினிற் சிக்கிவிடுவான்
 கன்றுகுணி லாகவெறி செங்கண்மா றங்கையாங்
 கவுரியே பாகை நகர்வாழ்
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருணையச் செல்வியே.

(௩௬)

தீயவரிடத்து நன்மையாக நடந்தாலுந் தீமையே வருமெனல்.
 பயபத்தி யுடனடந் தாலுமோ தடியடிப்
 பாதகர்கள் பெண்டாவதும்
 பணிசெயினு மெந்நே ரமுஞ்சிபி சிபிக்கும்
 பசாசரைச் சேவிப்பதூந்
 தயவற்ற புல்லருந் கினிதுசொலி வாங்கியே
 தன் சிவனஞ் செய்வதூந்
 தண்மைநடு ஞாயமில் லாஜரி லொரு தொழிற்
 சதூர்சண்டு குடியி ருப்புந்
 சுயபுத்தி யில்லாது நயபுத்தி கெளாத
 தோகையர்கள் பதியா வதுஞ்
 சொல்லரிய வெப்பிலைப் பொடியினிற் சர்க்கரைத்
 துசளிட் டருந்து சுகமாங்
 கயமொன்று பசியசை வலமொத்த பூங்குழற்
 கன்னியே பாகை நகர்வாழ்
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருணையச் செல்வியே.

(௩௭)

மூடர்வரோனல்.

தையலரை யதிசுபரி காசங்கள் செய்ததிற்
 றூழ்வுபெறு மூடர் சிலராஞ் .
 சகலர்க்கு மாகா ஷெனச்சொலிப் பின்பதைத்
 தான்செய்யு மூடர் சிலராம
 வெய்யதன் மனையவட் சஞ்சிநல் விருந்ததனை
 விட்டுண்ணு மூடர் சிலராம
 வேடிசுகை யாகவே கூடிவினை யாடிவினை
 வினைவிக்கு மூடர் சிலராத்
 துய்யசுற புடைமாதை யெண்ணாம லொருபமுது
 சொல்கின்ற மூடா சிலராஞ்
 சொல்லரிய தாய்தந்தை குருவெண்ணு மெண்ணுது
 சோலாய் சொல்லியே
 கைகண்ட முழுமூட ருக்கிந்த நிரமூடர்
 சான்மூட ரரைமூடர் சான்
 கங்கா குலனைசுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருண லயச் செல்வியே.

(கஅ)

பதாவாரீ வரோனல்.

எந்நேர முத்தனை யேபுகற்ற தேதிரியு
 மேறேபால் வாறொரு பதா
 றியல்பான சன்சுகிரக சிசுகிரமதை வெளிதனி
 லெந்திததுரைப பாறொரு பதர்
 பனனொரு மேபழந் னுணர்மா விசுவாச
 பாதசம விடாறொரு பதர்
 பாருநி லெல்லாரு முண்டென்ப திலையெனப்
 †பகிடிசொல் வாறொரு பதா
 சொன்னுணு மறியாது சுயபுகதி யில்லாது
 சோறுதின பாறொரு பதா
 துன்பத்தி லல்லாம லின்பத்தி லுறவாடி
 சுழிசேட னவறொரு பதா
 கன்னேரு மிப்பதர்கள சோறிட்ட வீட்டினிற
 களவுசெய் பதர்க்கு நிகரோ
 கங்கா குலனைசுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருண லயச் செல்வியே.

(கக)

இவற்றி னருமை யிப்பெழுது தோன்று மேனல்.

வளமையிசு விதரண்காருணியது லுத்தர்பான்
 மருவுற்ற போதுதான் தானும்
 வாலவய தருமைவீர்த் தாப்பிய முதிர்ச்சிதான்
 வந்துறற போதுதான் தானும்
 விழையுநிழ லருமைசுடு வெய்யிலி னடந்துதான்
 வெயர்வுற்ற போது தோன்றும்
 விரைநறுந் தண்ணீரி னருமையது தாகமிக
 மேவுற்ற போது தோன்றுதான்.

*சுகிர சுகித்திரம்—வீட்டி லுண்டாய தீமை. †பகிடி—பரிகாசம்.

மழையருமை புல்லுமரி தானகொடி தாம்பஞ்சம்
வந்துற்ற போது தோன்றும்
மனையாட்டி யருமைபர வேசியரை யாசையான்
மருவுற்ற போது தோன்றும்
சமுலபுனைபு நின்றபாத மலரருமை *வினையிற்
சலங்கிடத் தோன்று மம்மா
கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
சுருண லயச் செல்வியே.

(ச0)

தீயவை யீவை யெனல்.

உன்னரி லேபட்ட பலசடனு மயலூரி
ஊழுதுமிக பயிர்செய் வதும
ஒய்வாத சிந்தாமுகக் கூட்டான வாணிபமு
மொருவர விலாத செலவுந
தள்ளாத சுயகொடிய நறவுமெந் நேரமுஞ்
†சள்ளிடட மனைவாழ்க ளையுந
தளாவுற்ற மூபடிலே வறுமைநோய் வருவதுந்
தாசிகைக குள்ளா வதும
விள்ளாத ராட்சதக கணமான பெண்களை
விரும்பியிரு குடிகொள் வதும்
வேலிட்ட புண்ணிலொரு சோலிட்ட வேதனையின்
விதமொத் திருக்கு மென்பார்
கள்ளாரு மலாவாவி நள்ளாறு கங்கைநூழ்
காசியவி நாசி வாழ்வே
கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
சுருண லயச் செல்வியே.

(சக)

இவர்க்கீதின் மனமெனல்.

மாதவர் தமக்குமன மெய்ச்சிவ பதத்திலே
மனனவர் தமக்கு மனமே
மருவலர்சண் மீதிலே விதரணிக ருக்குமனம்
வளருநற் கீர்த்தி தனிலே
வேதியர் தமக்குமன மறையாக மத்திலே
வித்துவ சனர்க்கு மனமே
மேலோர்கள் சொல்பகைய மதரதமிழ் ன்னலே
வேசிமனம் †விடாபொ ருளிலே

* வினையிற்கலங்கலாவது—நல்லினை தீவினையிலான்மாக்கள் வருந்தல், சாதல் பிறந்தலில் வருந்தலெனினுமாம்.

† சள்ளிடல்—சண்டை போடல்.

‡ விடர்—காமிகள்

கோதின்மனை வாழ்க்கையோர் மனதுநல் விருந்திலே
 கொடையிலா மடைய ருககோ
 கூட்டுமீத் தேனெனத தேடிபு புதைத்திடுங்
 குழியிலே சொடிய மனமாங்
 சாதனெதி ரேயோடி வாதுசெயு மீனா
 கண்ணியே பாகை நகர்வாழ்
 சங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத்
 கருண லயச் செல்வியே.

(சஉ)

இக்குணழடை யோரீவ் வகைமே லோராவ ரெனல்.

பொல்லாத சோபியெனு மப்பன்மொழி கடவாத
 புத்திரனே பரசு ராமன
 *பூததயை யில்லாத வளையேனுஞ் சொறபடிப்
 புரியுமவ னேரா சுவன்
 சொல்லாமு னன்பினொடு தமயன்மொழி தலைநின்ற
 துணைவனே மிகக் பரதன்
 தூர்த்தனோ யுறுபுருட னென்னிலுந் தெய்வமாந்
 துதிசெயமனை நாளா யினி
 யில்லார் மனககருத தைககுறிப பாலறிந்
 தீகுடவோன ட்சிந்தா மணி
 யெவ்வுயிரை யுத்தனாயிர் போலவே யறிவினா
 லெண்ணுவோ னன்பா யனாங்
 கல்லார மலாபமுன வேலிபுடை சூழ்ந்ததென்
 சாசிமா நகர் வாசியே
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத்
 கருண லயச் செல்வியே.

(சாஈ)

இவ்வடை யோரீலவர் சிறந்தோ ரெனல்.

தரணிதனின் மாண்டரி னூற்றிலொரு வன்கொடிய
 சமரரண சுத்த வீரன்
 தடைபடா தோரா யிரத்தொருவன் மதூரப்பிர
 சங்ககவி ராச சிங்கந
 திரமுடன் பதினா யிரத்திலொரு வன்சபை
 திகழ்ந்தவச னப்பிர தாபன்
 செப்பரிய லட்சத்தி லொருவனன் பொடுதனறு
 செயபந்து சனரட் சகன்

*பூததயை—ஆன்மாக்களிடத்தண்டாய 'தயவு.

†சிந்தாமணி—தெய்வமணிகளி னென்று அ துவேண்டியவர் கட்டு
 கேண்டிய டொருள்களைக் கொடுப்பது.

உரனுடைய கீர்த்திக் குவப்பவன் கோடியி
 லொருதசனறி வுள்ள தியாகி
 யோங்குபல சோடியி லொருத்தனின் பதநிழலி
 லொன்றியுறை பரம ஞானி
 கரணையி வரிசிலைக கரணயன வணங்குபத
 சமல்பே பாகை நகர்வாழ
 கங்கா குலனசுபர மணியன்மன மகலாத
 கருண லயச் செல்வியே.

(சச)

இவரிடத்திது சேர்ந்தாற் பயன்படா தேனல்.

நயா மனத்சுவ ரிடத்துநிதி யுருசெல்வ
 மெய்த்நோர்க கீந்த சனமும்
 இடருறற போதுதவி செய்கிலாரா நட்புமறி
 வில்லா மடச்சென மமும்
 ஓயாம லலைடற் பெய்நமழை யும்பிறர்க
 குதவாத கல்வி நலமும்
 ஓங்குசபை யுட்கோழை யுறறுபுல னையுமிவ்வு
 முண்டோர்க் களித்த வனமும்
 மாயா விகாரப பரத்தைய ரிடத்தினில்
 வழங்கு பொருளும் புகலிலோ
 மண்ணுலகி னிட்பலன் வாய்த்திடுவ தல்லாது
 வண்மைவர மாட்டாது காண்
 காயாநன மலரணைய சண்ணினொடும வநந்முக்
 சண்ணியே பாகை நகர்வாழ
 கங்கா குலனசுபர மணியன்மன மகலாத
 கருண லயச் செல்வியே.

(சரு)

எவ்வகைத்தீயபொருள்களடங்கிலும் கோடியோர டங்காரெனல்.

தோட்டியி டைங்குருகி மதயானை முள்ளிட்ட
 துய்யகடி வாளத் தினுற்
 துட்டக் தூரங்கம தடங்குமொரு மந்திரச்
 சொல்லினி டைங்கு நாகந
 தாட்டிகுப் புலிகொரு தடைபினி டைங்கும்பிர
 சண்டப் பசாசு வேபபந்
 தழையினி டைங்கும்பிர வாகத் தெழுநதிடு
 சலஞ்சிறைக் குள்ள டங்கும்
 நாட்டினிற கண்டனைக டண்டனைக கிரச்சனரை
 நாடொறுஞ் செய்து வரினும்
 நறபுத்தி வந்தொழுக் கத்தினி டைங்குவது
 நானிலத் தரிதென்பர் காண்
 காட்டிமுனை யீருரி புனைந்தவன வலத்தில்வளர்
 கவுரியே பாகை நகர்வாழ
 கங்கா குலனசுபர மணியன்மன மகலாத
 கருண லச்செல்வியே.

(சக)

6641
 (8739)

அவிநாசிக் கருணாம்பிகை சதகம்.

தீநும்பாத பொருங்க ளிவையெனல்.

ஏராள மாக்கதித் திருசுரை புரண்டலை
 யெறிந்தனை கடந்த தண்ணீர்
 இன்பதுன பத்துக் கெடுத்ததே கத்திடை
 யிருந்தினி தகன்ற சீவன்
 சீராரு மாதர்மால் கொள்ளுகொண் டே முனஞ்
 சென்ற டலப் பிராயஞ்
 சிவபரம சாயுச்சிய பதவியி *லீரண்டறச்
 சேர்ந்ததி லயிகைய முற்றோர்
 தாராள மானசெடி யடவியிடை வேடர்கை
 தனிப்பறி கொடுத்த செம்பொன்
 சார்ந்தவா பத்தினிற் போனசற புடைமையெரி
 தழலினிடை முறுகி வெந்த
 காரா றிரும்புண்ட நீரிவையெ லாம்பின்பு
 கழறின மீளாத பொருள்காண்
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருணா லயச் செல்வியே.

(சஎ)

இக்காரியங்கள் செய்யின் நீட்டம் வருமெனல்.

போராடு நெடியரண படுகள முகத்தினிற்
 போவதும் பெரியோர் கள்பாற
 பொற்புட னிருந்துகற் காதவர்கள் புலமையும்
 போதவுங் கைப்பொருள் சடாம
 நேராத நோனபுரித் திரையிலே போக்கிய
 நெடுமபொழுது நிதியி லாதார
 நேயமுறு ிசீராட்டு மோர்ந்துதான் பாராத
 நிகழ்பண்ட முங்க ருததுட்
 டேராத சிற்றிலக் கந்தெரிகி லான்செயுஞ்
 செட்டுமுல கத்தி னட்டன்
 செய்திடு மலால்வளஞ் செய்திடுவ தீலையென்று
 சேர்ந்தவ ருரைப்பர் சண்டாய்
 காரார் கனக்குழற் கமலைகலை மசுடொழுங்
 கவுரியே பாகை நகர்வாழ்
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருணாலயச் செல்வியே.

(சஉ)

இலாப மீழ்ப்பவ ரிவரேனல்.

புந்தியின் மகிழ்ந்தொருவ ரீந்ததுகொ டுள்ளமகிழ
 புரியாமன் மீட்டு மவரைப்
 போதா செனப்பகர்ந் தேற்றகவி வாணரும்
 புலியினிடை யாவ மனமும்
 நொந்துபுண் ணுகமெலி வித்துரிதி கவர்கின்ற
 நொய்யபுன் மனுவேந் தரும்
 தவலரிய சரசசம் போகத்தில் வெட்கமுறு
 துண்ணிடைக் கணிகை மாருஞ்

*இரண்டற—ஒன்றாக. ிசீராட்டு—சிறப்பு.

சந்ததமு மாறாம ஊள்ளத்தில் வெடகமது
 தானிலாக் குலம களிர்நுந்
 தர்க்கமுட னீதுபோ தாதெனக் கேளாத
 சாதுவா மறையோரா களுங்
 கந்தமலர் நான் முகன் வகுத்தவுல சத்திலே
 கனலாப மில்லார்கள் காண்
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருண லயச் செல்வியே.

(சுக)

இவைகளின்து சிறந்ததேனல்.

துங்கபல வாத்திய மிருக்கினுங் கோவிலிற்
 றாயமணி யதிக வாததியந்
 துதிபூ சுரறகுவெகு நேமம திருக்கினுஞ்
 சுருதியுணர் வதிக நேமம்
 மங்கையர்க் களவிலா பரணங்கள் பூட்டினு
 மங்கிலியா பரண மேலாம்
 மன்னவர்கள் செயமதெத் தனைகள்பெற் ருலுமோ
 மனுநீதி யதிக செயமாம்
 பொங்குமனை தனின்மிக்க பாக்கிய மிருக்கினும்
 புத்திரர்க ளதிக பாக்கியம்
 புனிதமிகு புண்ணியம் பலசெயினு மரியசுவ
 புண்யமே யதிக புண்யங்
 கங்கைநதி பங்குமதி தங்குசடை நாதனைக்
 காதலிக் கினற குயிலே
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருண லயச் செல்வியே.

(ரு)

இஃதுளதாயி் னிதுநீங் துமேனல்.

தெள்ளுடை வல்லவர்க ளானாலும் வேசியர்
 சினேகத் தினிற்பெருமை போந்
 தேர்ந்துதொன் னூல்பல படித்தாலு முள்ளச்
 செருக்குறிற் கல்வ் நிறைபோம்
 ஒள்ளியவ ராயிருந் தாலுமோ லோபமது
 வுற்றிடிற் குணமெலாம் போம்
 ஒருவர விலாமலே பலகடன் படுபவர்க்
 குலகத்தின மானமது போம்
 உள்ளமதி லொவ்வாத சமுசார வாழ்க்கைவந்
 துற்றவர் தமக்காண்மை போம்
 உன்பாத கமலமல ரன்பாய் நினைப்பவர்க்
 குற்றபவ வினையெலாம் போங்
 கள்ளவிழு மலர்வாவி சூழ்ந்ததென் புக்கொளிக்
 கன்னியே பாகை நகர்வாழ்
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருண லயச் செல்வியே.

(ருக)

பகைவராவா ரீவரேனல்.

ஆதார மில்லாமல் வெகுசுடன் படுகின்ற
 வப்பனும் பலபுரு டாமேல்
 ஆசைகொண் டேதிரியு மாதாவு முதவியொத்
 தாசையில் லாத்து ணைவரும்
 †ஊதாரி செய்கின்ற மனையாளு மதியிலா
 தூர்க்களவு செய்பிள் னையும்
 உண்டுதித் துச்சரி பிழைக்கப் பொருமலே
 யோமலிடு முற்றா களும்
 வேதா விதிப்படியி தெனறூலு மிவர்கட்கு
 வேறுவமை யேது சொல்வாம்
 வெற்றிபெறு மாயுதங்கொண்டு †கொல்லாமலே
 வினைசெயுஞ் சத்துரு சண்டாய்
 காதோடு பொருதிவினை யாடிங் கெண்டையங்
 கண்ணியே பாகை நசர்வாழ்
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருணா லயச் செல்வியே.

(௫௨)

முடரை யெவ்வதந்தினுந் தெளிவிப்ப தருமையெனல்.

அந்தரத் தேதூ ணிறுத்தலாஞ் சாட்டையில்
 லாதுபம் பரமாட் டலாம்
 அக்கினி யிலாமற சமைச்சலாங் சும்பத்தி
 லாணையை யடைத்து விடலாம்
 புந்திரொ டிரும்பைநவ நீதமது செய்யலாம்
 புசையின மழைபெய விக்கலாம்
 புனலைத் திராட்டியம் மனையாடலாம் பதுமை
 புகலவே தானசெய் யலாம்
 பைநசமிழ்க் குதிரையை நடத்தலாம் பாறைமேற்
 பதுமமதை யலர்விக கலாம்
 பரிவிலா முடரை வருத்தித் திருத்துவது
 பாருலகி லரிதரிது காண்
 கந்தர மெனுங்கரிய கொந்தள விளம்பணில
 கந்தர சவுந்தர மினே
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருணா லயச் செல்வியே.

(௫௩)

†ஊதாரி—பொருளழிவு செட்கிறவன்.

‡கொல்லாமல் வினை செயலாவது—உடலுறுப்புக்களை யொவ்வொ
 ன்றாகக் களைதல்.

எவ்வகையுயர்ச்சியுடையோராயினும் கல்விப்பொருளில்லாதவர்
சிறவாரெனல்.

மறுவற்ற சாதியிலு யர்ந்தென்ன வெவ்வன்ன
மாயிருந் தாலு மென்ன
மன்மதன் போலவே தீர்க்களு னுலென்ன
வளமுடைய னாகி லென்ன
குறைவற்ற செல்வவா னுளு மென்னவெழில்
கொண்ட கனகா பரணமுங்
கொத்துமுத் தாரமும் பூண்டென்ன சிவிகைமேற்
குலவிவந் தாலு மென்ன
திறமுற்ற கல்விநுண் ணறிவொன் நிலாவிடிற்
நிரளான-காட்ட கத்திற்
செக்கச் சிவந்தமலர் பூத்திழி முருக்கெனத்
தேர்ந்தவர் மதிப்பர் கண்டாய்
கறையொத்த பத்மத களிற்றுரி புனைந்தமுக்
கண்ணனி-நண்ணு முமையே.
கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
கருண லயச்செல்வியே.

(௫௪)

முடரீற் சிறந்தோ ரீவரெனல்,
பாவினிய நெரியாத புல்லர்மே னற்கவிதை
பாடுவோ னொரு மூடனும்
பட்சமில் லாரிட மடிக்கடி நடந்துவீண்
பசருவோ னொரு மூடனும்
தேவியைக் கைவிடத் துப்பல பரத்தையைச்
சேருவோ னொரு மூடனும்
தினனும் லீயாமல் வீண்கொளை கொடுத்ததுத்
திகைக்குமவ னொரு மூடனும்
நாவினிகை யெதிரொன்று மப்புறத் தொன்றுமே
நவிலுவோ னொரு மூடனும்
நாடுமிய் வகைமூடர் சொல்லியிகை யென்றுப்பின்
னவின்மூ டனுக்கு நிகரோ
காவில்வளர் சிளிபூவை மறையாக மங்கல்புகல்
காசியவி நாசி வாழ்வே
கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
*1 கருண லயச் செல்வியே.

(௫௫)

இவ்வகைப் பெரியோரைக் காப்பவர் செல்வரா வரெனல்.
மானபரர் செய்யகவி வாணர்விதி வழியொழுகும்
வைதிகர் வயங்கு குரவர்
மன்னுயிர்க் குதவிபுரி மாட்சியோர் மெலிவுற்ற
வறுமையோர் தற்கை-தாயர்
தினசன பரிபா லனஞ்செய்து தாழ்ந்துளோர்
தீர்த்தயாத் திரை நடப்போர்
சிவசமய வாசும புராணபர் ராயணர்
சிவாரீச்சனைக் குரிய செல்வர்

ஆனவிவ ரீரறுவர் தமையுப சரித்துநிதி
 யன்புட னனிக்கி லொன்றுக்
 காயிர மநாய்விர்த்தி யடையுமென் றேசருதி
 யாய்ந்தவ ருரைப்பர் சண்டாய்
 கானவரி வண்டுமது வுண்டுமுரல் பூங்குழற்
 கவுரியே பாகை நகர்வாழ்
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருணா லயச் செல்வியே.

(௫௬)

இவ்வதைத் தீயோர்க்குப் பொருள் கொடுத்தலாற் பயனில்லை
 யெனல்.

எதுரொன்று ரைப்பதுங் காணாத போதொன்
 றிசைப்பது முனார்க்கும் வினையுற்
 றெய்தியொரு ஞாதாக வந்துனோர்க் குங்கல்வி
 யில்லாத பேர் தமக்கும்
 பதிவுறு மருத்துவர் தமக்குமய லாரிடைப்
 படுபொருள் விரும்பி னோர்க்கும்
 பாவையர் தண் மோசா விசாரத தழுந்திப்
 படிந்திடும் விடர்க்கு மனதிற
 சதிசொலை நினைக்கின்ற தீயோர்க்கு மல்லர்க்
 டமக்குமுள மமதை யோர்க்குந்
 தகுபொரு ளளிக்கில பவாதம்வரு மல்லாது
 தகைமைவர மாட்டாது காண்
 சுதிரொன்று மணீமாட கூடந் சிறந்ததென்
 காசுமா நகர் வாசியே
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருணா லயச் செல்வியே.

(௫௭)

இங்ஞன முடையமனைவியியமனை யொப்பாவா ளெனல்.

எண்ணாம லேகொண்ட சணவனுடன் மதியா
 தெடுத்தாரை கொடுத்து மிதுசெய்
 என்ருன் மறுததுமற் றென்றுதன் மனதுக்
 கிசைந்தபடி செய்து கொண்டுந்
 தண்ணுரு மொழியினுட னுணைமட மச்சந்
 தகைநது சனதுரிய வாழ்விற்
 ருன்வேறு சிறுதேட்டுகந்திறைவ னறியாது
 தன்பொரு ளெனச்சேர்த்த தியும்
 உண்ணமு னுண்டுமய லில்லிடைத் தன்மனை
 யொழுக்கமீ தென்று காத்தும்
 ஒருவர்பேச் சொருவர்க் குணர்த்தியுந் தாய்மனைக்
 கோபா மலேநடந் துங்
 கண்ணன தலைவனுக் கிவைசெய்யு மனையவள்
 கடுங்கூற்ற னென்ப ரம்மா
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருணாலயச் செல்வியே.

(௫௮)

கற்புடைய மனைவியிக்குணங்களை யுடையாளெனல்.

தேசபெறு மழகின்மிசு குணவிசே டத்தினிற்
செந்திரு மடந்தை போல்வாள்
செய்யதன் காந்தனுக் கின்பமுறு சம்போக
சேர்க்கையி லரம்பை போல்வாள்
நேசமிசு முகமலர்ந் துபசரித் தன்னமிடு
நிறைபரிவி லன்னை போல்வாள்
நீதியா யட்டிற் றெழிற்கிறைவன் மகிழ்கூர
நேயமுறு மடிமை போல்வாள்
மாசகலு மதியினிற் சதுருபா யந்தெரிசன்
மார்க்கமதில் யூகி போல்வாள்
மாணமுத லானகுண நான்குநிறை பொறுமையும்
வளர்ப்பதாற் பூமி போல்வாள்
காசினியி னாயகன் றெய்வமென் றேதொழுந்
கற்புடைய ளிவளென்பர் காண்
கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
கருண லயச் செல்வியே.

(௫௬)

இவ்வகைக் குணங்களை யுடையோள் புண்ணிய வாளெனல்.

ஆசமது ரஞ்சிதர வித்தார முத்தமிழி
னருமையை யறிந்த ரசிகன்
அனைவர்க்கு முபசாரி யறிவுநிறை மாணிக்க
மளவற்ற பூசா பலன்
வாசமுறும் வசனப்பிர மாணிக்கன் வெகுபுத்தி
மான்மகா யேக சாலி
மாதா பிதாவாக்ய பரிபால கன்பந்து
வர்க்கநய சிந்தா மணி
தேசபெறு மதிருப மன்மதன் போலவெகு
தீர்க்ககுண யோக்கிய வந்தன்
தேவதா விசுவாச முள்ளவன் வளந்தேறு
செல்வவான் றியாகி யென்றே
காசினி யுளோர்புகன் றிடவவ தரித்திடுங்
கனபுருட னேபுண்ய வான்
கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
கருண லயச் செல்வியே.

(௬௦)

இதனின்து மேன்மை யுடையதெனல்.

அம்புவியின் மாணிடர் தமக்குறுஞ் செல்வத்
தருட்செல்வ மேசெல்வ மாம்
அரியபல சீவனந் தன்னிலுத் தமமான
ததுவே வித்யா சீவனம்
இன்பமிசு வாழ்க்கைதனி லனுதினமு மனமொத்
திருந்தவில் வாழ்க்கை வாழ்க்கை
யிகைதிடந் தன்னிலே யேதுதிட மென்னிலே
வியன்மனத் திடமே திடம்

தென்புபெறு சீர்த்தியே தேட்டங்க ளுக்கெலாம்
 திறமான † தேட்ட மாசுஞ்
 சீர்கொண்ட தியானமதின் மேலான தியானஞ்
 சிவத்யான மாசு மென்பார்
 கம்பமத யானைமுக னைக்குமர னைத்தருங்
 கவுரியே பாகை நகர்வாழ்
 சுங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருண லயச் செல்வியே.

(கக)

இதற்கிஃதழகேனல்.

காட்டினுக் கழகுமட ிதியுள மன்னவர்க
 ணாநினுக் கழகு கதியா
 நற்றவர் தமக்கழகு மூவாசை தனைவிடுத
 னல்லவர்க் கழகுகொடை யாம்
 வீட்டினுக் கழகுநிதி வானினுக் கழகுகதிர்
 விடுகின்ற சந்திர சூரியர்
 வேதியர் தமக்கழகு வேதபா ராயண
 மிகஞ்சபை தனக்கழ குதான்
 *கோட்டியில் லாதகவி ராசர்செயு நற்றமிழ்க்
 கோலா சுலப்ர சங்கங்
 குவலயந் தனின்மனிதர் தேகத்தி னுக்கழகு
 சோதிலாத் திருவெண் ணீரூங்
 காட்டின்மட மானைத் தரித்தவன் வலத்தில்வளர்
 கன்னியே பாகை நகர்வாழ்
 சுங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருண லயச் செல்வியே.

(கஉ)

உண்மையாசிரிய ரீவரோனல்.

ஆசார நேமபர ராய்ச்சகல கலைமுழுது
 மாராய்ந்து சித்த சுத்தி
 யாகியட் டாங்கயோ காதிரிலை கண்டபர
 மான்மானு பவரிலைய ராய்த்
 தேசாரு மாந்மபரி பாகம துணர்ந்துநாந்
 நீட்சாக்கிர மங்க டெரியுந்
 தீட்சண கடாட்சராய் விடயாதி நிக்ரகஞ்
 செய்தசரு வஞ்ஞ பரராய்ப்

†தேட்டமென்பது—தொழிலாகு பெயராய்த் தேடப்படுபொருளை
 யுணர்த்தி நின்றது.

*கோட்டி—பரிகாசம்.

பாசா விகாரந்த காரபட லங்கிழி
 படப்பொருந் தீவ்ய ஞான
 பாற்கரா னுங்கிரக விலாசராய்ச் சர்வாத்ம்
 பட்சராய் நவமணி முதற்
 காசார் கடற்புவிப் பற்றற் திருப்பவர்கள்
 காரணக் குரவ ராகுங்
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருண லயச் செல்வியே.

(க/க)

உண்மைச் சீடர்வராவரோஸ்.

வஞ்சக மிலாதநெஞ் சத்தன யனுவளயும்
 வழுவினா தவனாகி மெய்
 மண்மவாக் கொருப்படு மொழுக்கத்தி னின் னுடின்
 வழிபடு மவாவி னனாமாய்த்
 ஈஞ்சமென் றேநிழ லெனப்பிரிகி லாதுபணி
 தலைமொண்டு கட்டளை யிடுந
 தனிவாக்ய பரிபா லனஞ்செய்து சாந்தருண்
 சன்மார்க்க சாத்துவி தனாய்
 வெஞ்சின மகறநிப்பிர பஞ்சவியா பாரமது
 மித்தையென நித்திய ஞான
 வேட்கையுற் றுவியுடல் பொருண்மூன்று மாசற
 விளங்கு குரவன் திருக்கைக்
 ஈஞ்சமலர் மேற்றூரை பெய்துசிவ கதியதைக் -
 கருணுவோர் நற்சி டராங்
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருண லயச் செல்வியே.

(க/ச)

இவ்வகைப் பொருள்களெவ்விடங்கினுந் சிறந்தமேனல்

இனியவெண் சங்கந் திரைக்கட லிடைச்சிப்பி
 யிடைவந் துதித்த முத்தம்
 ஏற்றகதிர் மணியினஞ் சாலக் கிராமமோ
 டெழில்பெறு செழுங்கவரி வால்
 பனியதண் சந்தனக் காட்டமத கும்பப்
 பனைக்கை வாரண மருப்பு
 பைந்தமிழ்க் கவிவாணர் சிவிகைவேய் பருவாய்ப்
 பருந்தலை வரிப்புலி நகந்
 தனியுறுந் தானம்விட் டப்புறஞ் சார்ந்திழந்
 சருவசன பூசுதை யினுந்
 சுகலமேன் மையுமதிக புசுமுமுண் டாமென்று
 சான்றவ ருரைப்பர் கண்டாய்
 கனியமுது பனுவந் கிரங்கியருள் சொரிகடைக்
 சண்ணியே பாகை நகர்வாழ்
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருண லயச் செல்வியே.

(க/ந)

இவ்வகைப் பொருள்களை நீக்காமற் கொள்ளவேண்டுமெனல்,
 விர்தைபெறு சிவிகையைப் பரிமள சுகந்தமதை
 மேலான திருவெண் ணீற்றை
 விரகத்தின் வலியவரு முஹுமைபுள மடவாரை
 மிச்சுபொற் பணியா டையைச்
 சுந்தர மிகுந்ததாம் பூலமதை யினிதான
 சுவைநறுங் கனிவ கைகளைச்
 சொல்லரிய மேலோர்க ட நுகின்ற வனமதைத்
 துய்யபுசும் சேரு நளினச்
 செந்தமிழி னுடனின்த வகையெலாம் பரிவுடன்
 செயமாக வந்த போதே
 சிந்தையிற் பிறிதொன்று மெண்ணுது நலமெனத்
 திறமுடன் கைகொண் டிடிற்
 கந்தமிசு செந்தா மகாக்கணவளர் திருமகள்
 கடாட்ச மேன்மேலு முண்டாக்
 உங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருண லயச் செல்வியே.

(சூசூ)

இவ்வகையினோர்க்கீகீச்சேயலாலிந்நலநீங்குமெனல்.

தங்குநறு மலரோதி மடவார் தமக்குவிப
 சாரத்தி னானலம் போஞ்
 சதுமறையை யாராய்ந்த னாலோர்க்கு வேசியர்க
 டம்மாசை யானலம் போங்
 கொச்சைமய நீர்ந்தமா தவர்க்கு மூண்டெழுங்
 கோபத்தி னானலம் போங்
 குளிநுற்ற உங்கை நீ ரென்னினு முவருடன்
 கூடின ஊளநலம் போம்
 பொங்குசுதீர் முடிமன்ன வர்க்குக் கொடுங்கோன்மை
 புரியினீ தியின லம்போம்
 பொல்லாத துன்மதிப் பிள்ளையா லியாவரும்
 புகழ்சின்ற குலநலம் போங்
 சுங்குலும் பகலுந் துதிக்குமடி யவர்மனக்
 கவலையை யகற்று முமையே
 சங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருண லயச் செல்வியே.

(சூசூ)

ஒன்றில்லா மலொன்று சேய்தலாற் பயினில்லை யெனல்.

துங்கவுள மதுசுத்தி செய்யாம லுடறனைச்
 சுத்திசெய் தாவ தென்ன
 துதிபெற்ற தனதுகுல மரபின்வழி நடவாது
 சொல்கின்ற பெருமை யென்ன
 அங்கமுண ரதிதியர்க் கன்னமிட் டிண்ணும
 லறுசுவையோ டிண்டு மென்ன
 அரியபுசும் வாசனையை யணியாது கலவைசந்
 துன்மணிந் தாவ தென்ன

தங்குசகை யிற்செயா வெகுமதிகள் பின்மிகத்
 தான்செய்யி ளாவ தென்ன
 தாய்பரிசுக் கில்லாது சேசண்டி கொட்டியன
 தானகள் செய்து மென்ன
 கங்கையர வொடுதும்கை திங்களது கணிகின்ற
 கண்ணுதற் கினிய மயிலே
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருண லயச் செல்வியே.

(சுஅ)

இப்பயனடையாதவரீவராகாரேனல்.

வாணிபஞ் செய்துமுத லிடையாப றுகராத
 வணிகனொரு வணிக னல்லன்
 வளரிதி புதைத்துவைத் தேற்றுண்டு நாட்போக்கு
 மறையவன் மறையோ னலன்
 மாணுற்ற பெண்டி ரிருப்பவயன் மனை நச்சு
 மனிதனொரு மனித னல்லன்
 மகிதலத் திற்கலிப் பிணிதவிர்ந் தரசுறு
 மன்னனொரு மன்ன னல்லன்
 பேணரிய பருவத் தின்பயி ரிடாக்குமுப்
 பெற்றியோன் பெற்றிய னலன்
 பிறர்கமஞ் சொற்செவிக் கின்பமாக் கொள்ளாத
 பெரியோர் பெரிய னல்லன்
 காணரிய புக்கொளித் தானுவொரு பாகம்
 கலந்தினி திருந்த மயிலே
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருண லயச் செல்வியே.

(சுக)

இவ்வகையோரிதற்கஞ்சாரேனல்.

சுடலகலை கற்றகவி வல்லவன் நிரளான
 சற்சனர் சபைக் கஞ்சிடான்
 தகுசமை பொறுத்தபெல வாசனம துள்ளவன்
 சார்வழி நடைக்கஞ் சிடான்
 வகைவகை யனேகபாக் கியமிகப் பெற்றவன்
 வருவிருந் துக்கஞ் சிடான்
 மாறாத கொடியதா ரித்திரன் செல்வர்பால்
 வந்துகேட் டவமுஞ் சிடான்
 அகமருவு கொலையினால் வயிறது வளர்ப்பவன்
 அரும்பழி யினுக்கஞ் சிடான்
 அணுவளவு மானமரி யாதையில் லாதவன்
 அவனாற்றி னுக்கஞ் சிடான்
 க்கணமுக் கிறுசிகர கோபுர நிலாவுதென்
 காசியவி நாசி வாழ்வே
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருண லயச் செல்வியே.

(சுஉ)

அவிநாசிக் கருணாம்பிகை சட்டம்.

தூர்ச்சனர்களுக்கும் செல்வம் வந்தால் மிகவுந்தீச்செயல் செய்வாரெனல்.

பொல்லாத தூர்ச்சனர்க டங்களுக் குலகிற்
பொருட்செல்வ மெய்தி விழிலோ
பொறுமையுள பெரியோர்சொ லிண்தென்று கேட்டிடார்
போத வாங்கார முறுவார்
அல்லாது கல்வியின் விசற்பமது வாய்த்திடி
லவைக்கு ணல்லோர் பாடலுக்
காணு மோர்பமுது தேடியவ மானமுற
வாக்குவோ மென நோக்குவார்
இல்லாமன் மெல்லறிவு கூர்மையுறி லோச்பை
யிடத்தில்வெவ் வினைய மதையே
யிசையா திசைத்துவிவ காரஞ்செய்வார் துட்ட
ரென்பவ ரியற்கை யீதாங்
கல்லாலி னிழலினினி துறைபரம சிவனையே
காதலிக் கின்ற மயிலே
கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
கருண லயச் செல்வியே.

(எக)

மாந்தர்களுக்கும் மேன்மையானவை யிவையெனல்.

கிளரறிவி னான்மிக் குயர்ந்தமு துணர்வினொர்
கேணமையே கேண்மை கயிலைக்
கிரிநாய கன்றிருக் கூட்டமே கூட்டங்
கிடைக்கொண வமுதென வுளத்
தளர்வெலா நீக்குமதி மதரகவி வாணர்சற்
சங்கமே சங்க மென்றுந்
தன்பா விரந்தவர்க் கில்லைபென் துரையாத
தயவே தயா வுடம்பின்
னிழலெனத் தனைவந் தடைந்தவர்க் கைவிடா
நிலைமையே நிலைமை மேன்மை
நெஞ்சவர்க் கொருவழிசொ னீர்மையே நீர்மையா
நிகரிலாப் *பொற்சி லம்பைக்
களவுகொள வுன்னினென் கதிபெற வரந்தந்த
கவுரியே பாகை நகர்வாழ்
கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
கருண லயச் செல்வியே

(எஉ)

*பொற் சிலம்பைக் களவு செய்ய நினைந்தவன் கதி பெற்ற கதை
அவிநாசிப் புராணம் சங்ககன்னச் சருக்கத்தாலுணர்க.

இவைகளினிது மேன்மையுடைய தேனல்.

மண்டலந் தனனின்மும் முர்த்திசுளின் முதன்மை மதி
 மருவுசுடை மகுட ருத்திரன்
 வளமுற்ற பிரபைதிகழ் முச்சுடரி லேமுதன்மை
 மகிமைபெறு சூரிய சுடர்
 பண்டுசொலு முததமிழின் முதன்மையது ராக மும்
 பண்ணும்வழு வாத விசையாம்
 பன்னுமுக் குணமதனி லேமுதன்மை பேறுமிகு
 பரிவுள்ள சாதது வீகம்
 அண்டர்புசும் மூன்றுலக மதனிலே முதன்மை யிது
 மருமையுள பூலோக மாம்
 அரிதான முப்பால்ன் முதன்மை யெஃதென்னிலோ
 உமுதநிக ராமறப் பால்
 சண்டிலவு நாடியொரு மூன்றுதனி லேமுதன்மை
 சுனவாத நாடி பென்பார
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருண லயச் செல்வியே.

(எரு)

இதற்கிஃதுறுதி யல்ல விதுவேனல்.

மெய்க்குறுதியுத்திரிக கவசமல வுலகத்தின்
 மிக்கபர வுபகார மா
 மேலான விருசெவிக் குறுதிபொற் பணியல்ல
 மென்றமிழி னுண்கேளவி யார்
 தய்க்குமிர சங்கவரு நாவினுக் குறுதியறு
 சுலையல்ல நினது சூர்தி
 சுபசரித் திரவமுத வாக்யப்பிர தாபங்கள்
 சொல்லித துதிப்ப தாகும்
 மிக்கவிரு கட்குறுதி பிரபஞ்ச மாயா
 விநோதமல வரும றைக்கு
 மேலாய் வீளங்குறின் பரிபுர பதாம்புய
 விசேடமுறு சன்னி தானந்
 கைக்கூறுதி கடகமல வில்லைபென் னுமற்
 உருத்துவந் தீத லாகுந்
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருண லயச் செல்வியே.

(எசு)

தீயசேயலியையெனல்

சம்பள மிலாமலே சோறிட் டிலகுவேனத்
 தனதுசே வகம்வைப் பதஞ்
 சாட்சிமுறி யில்லாது வெங்கடனை யீவதுந்
 தந்தைதாய் சம்ம தித்தே
 பண்புடன் கொள்ளாத பரமாதை மனைவியா
 வகமதிந் குடிவைப் பதும்
 அறியாத தேசத்து மனிதரைந் துணைகூடி
 யதினார வழிசெல் வதும்

நம்பிரந் குதிரையென நொய்யபுற் கயிறுகொடு
 நாடுகடி வாள் மிட்டே
 நந்தியதன் மேலேறு கதையாகு முன்சொன்ன
 நலமிலாக் காரிய மெலாங்
 கம்பமத சும்பசெய தும்பிழுக னைத்தருங்
 கௌரியே பாகை நகர்வாழ்
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருண லயச் செல்வியே.

(எடு)

எவ்வகைக் கோடியவிலங் துகளை நம்பினுயும் வஞ்சகரை நம்பப்
 படாதேனல்.

சிந்துமத யானையைக் கொடிதான வேங்கையைச்
 சிங்கத்தை விதலா ளியைச்
 சினமுற்ற பனநியைக் கருமயிர்க் கற்றைச்
 சிகைச் சலமுசக் கரடியைச்
 சந்ததம் பல்விடங் கொண்டசர்ப் பங்ஊத்
 தரணியிற் பலவு பாப
 தந்திர விதத்தினுற் கைவசஞ் செய்தவை
 தண்மை செய் தேநம பலாம்
 புந்தியிற் கவடுமுரை நாவினிடையளவிலாப்
 பொய்யும் புரட்டு மான
 பொல்லாத வஞ்சகக் கயவரைக் கனவிலும்
 புனிதரென நம்பொ ணுது
 கந்தயிது வடகாசி தனிலதிக மான தென்
 காசியவி நாசி மயிலே
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருண லயச் செல்வியே.

(எசு)

இதனிடத்தீந்தீச்சேயல் செய்வேண்டுமெனல்.

மட்டிலாப் பாரம தெடுக்குமத யானைக்கு
 மத்தகங் கொத்த வேண்டும்
 வாயுவே கக்குதிரை யெனினுஞ் சவுக்கினுன்
 மத்யாது வீச வேண்டும்
 இட்டமுட னுதையாத பசுவென் னினுங்கா
 லிணைத்துக் கறக்க வேண்டும்
 இச்சியாச் சுகியரென் றுலுமோ பொருளினுக்
 கெண்ணிய கணக்கு வேண்டிந்
 திட்டமுட னென்னலரை வெல்சேனை யென்னினுஞ்
 சீறியே நோக்க வேண்டுஞ்
 செய்யசொற் படிநடக் கின்றமனை யெனினுந்
 திடுக்கிடப் பேச வேண்டிந்
 கட்டுசடை யவிநாசி லிந்தர்பங் ககலாத
 கன்னியே பாகை நகர்வாழ்
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருண லயச் செல்வியே.

மேலோரவாரீவரேனல்.

மனதுமகிழ் வாகவே பெற்றதா யன்புடன்
 வளர்த்ததா யினிய தநதை
 மீருவுநற றுணையெனக் கூடப் பிறந்தவர்கள்
 வரிசையுள மனைவி மைந்தர்
 புனலிலுறை கொட்டியுட னும்பலும் போலவற்
 புதமான கிளையி லுள்ளோர்
 புகலடிமை யானவர்கள் குற்றங்கள் செய்திழற்
 புந்தியிற் றேர்நது தெளிவாய்த்
 தனதுகை கண்ணிலே குத்தினு லக்கையைத்
 தானென்ன செய்வ ரதுபோற்
 றன்னுடல் சகித்திடு விவேகியர்க ளளவிலாத்
 தண்மைபெறு மேனமை பெறுவார்
 கனவினைய மாசியெதி ராடினல்* வாழைமுட்
 †கதையலாற் பெருமை யுண்டோ
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருண லயச் செல்வியே.

(எடி)

எவர்களு நீக்காமல் கோள்ளும் பொருள்களிலையெனல்.

மதயானையின் கொம்பு புலியினக முதுகவரி
 மாவின்மயிர சிப்பி முத்து
 வளர்ப்புனை வகையினிற கததாரி யினியசவ்
 வாதுடன் புழுகு சட்டம்
 விதமான நாகமணி மாறூரி மயிற்பீலி
 வெண்சங்க மாவி னற்பால்
 விரவுசோ ரோசனை மயிர்ப்பந்து பட்டுன
 விளங்குமிப் பொருள்க ளெல்லாம்
 இதமான தானம்விட் டப்புறப் படுவதா
 லிவை யூனின் வந்த வெனவே
 யெண்ணியிக ழாமலே புனிதமென் றிவையெலா
 மெவர்களுங் கைக்கொள்வர் காண்
 கதைமேவு கையன்முரு கையைனைத் தந்திடுங்
 கவுரியே பாசக நகர்வாழ்
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருண லயச் செல்வியே.

(எக)

இல்லறத்தோர்வர்களைக்காக்கவேண்டுமெனல்.

ஆசானை யின்றதன் னன்னையைத் தாதையை
 யகத்துள்வளர் மனையாட் டியை
 யரியகுண மைந்தரைப் பணிபுரியு மேவலா
 ளடிமைபூண்டவரை யரிய

* வாழை முட்கதையாவது—வாழை மரம் முண்மரத்தால் வருந்
 துங்காரணம்.

† கதை—காரணம்.

நேசமுறு மூத்தரர் தமைப்பெரு விருந்தினரை
 நிலைமையுடனதிதி யோரை
 நீதியுள மறையவரை நாவலர் தமைப்பசுவை
 நித்தலும் பரிவு கூர்ந்து
 பேசமிப் பனிரண்டு தன்மையோர் தங்களைப்
 பெட்புற விடாது காக்கும்
 பெற்றியது மேலான வில்வாழ்க்கை பூண்டினோர்
 பெருமையென மொழிவர் கண்டாய்
 காசினியி லுயருமவி நாசிபுரி யீசர்மகிழ்
 கவுரியே பாகை நகர்வாழ்
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருண லயச் செல்வியே.

(அ0)

வேளிப்படுத்தீத்கூடாதவையீவையெனல்.

மந்திரப் பொருளை மடமகளீர் புணர்ச்சியை
 மனைக்கணுறு திரவி யத்தை
 மனையாட்டி தன்குணச் செய்கையைச் சென்னத்தில்
 வந்தினி துதித்த நாளை
 முந்துதன் மனையினிடை யெய்துகுற் றங்கடனை
 முறைமையாய்த் தன்னு யுளை
 முற்றம லுளம்வைத்த வஞ்சனையை நெறியிலார்
 முன்புவரு மவம திப்பை
 தந்தனு வுயிர்க்கிறுதி வரினுமீவ் வொன்பதூர்
 தகமையுடை யோர்கள் பிறர்பாற்
 சாற்றிடா துறைதலே மேலான குணமெனச்
 சான்றவ ருரைப்பர் கண்டாய்
 கந்தடரு மயிரர் ஠ுவதத்தினை யளிகழமுக்
 கண்ணியே பாகை நகர்வாழ்
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருண லயச் செல்வியே.

(அக)

வேளிப்படுத்தப்படுபவை யீவையெனல்.

தானொரு வருக்கினி தளித்தகட னும்பிறர்
 தமக்கினி திசைத்து வாங்குந்
 தன்கடனு மக்கட னனைத்தையுந் தீர்ப்பதூர்
 தன்மர பொழுக்க நலமும்
 மாணனைய மதர்விழிக் கன்னியரை யின்பமுடன்
 மனதுவந் தினிதி வதும்
 மனதினிகை யறியாமை யாற்செய்த பாவமு
 மாட்சிமை யுளோர்கள் குணமு
 மேன்மைபெற வேகற்ற கல்வியும் விதரணிகர்
 மேம்பாடு மிவ்வொன் பதும்

† அயிராவதத்தினை யளித்தல்—அவிநாசிப்புராணம் அயிராவதச்
 சருக்கத்தாலுணர்க.

மிக்கபிறர் பாலினி துணைப்பதே நன்மையென
 மேலவ ருரைப்பார்கள் காண்
 கானவரி வண்டுமது வுண்டுமுரல் வாவிசூழ்
 காசியவிநாசி மயிலே
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருண லயச் செல்வியே.

(அஉ)

புலவரிடத்துக்கவி கேட்துழறைமையிப்படியேனல்.

புனையுமுடி வேந்தர்கவி ராசர்பாற் றமிழ்கொளும்
 போது தோரணம் விதானம்
 பொருவில் பூரணகும்ப நறுமலர்த் தொங்கல்வெண்
 பூம்பாளே கதலி கன்னல்
 வளைமணித் தீபமுளே பாலிகை நினாத்தகா
 வணமதின விளங்கு மட்ட
 மங்கலத்தொடு திவ்ய வாத்திய முழங்கமட
 மாதரார் வாழ்த்த மிககோ
 ரினிதுதற் சூழமே லாசனத் தியல்புட
 னீருந்தருங் கவிதை கேட்டே
 யின்பமுற நிதியாடை யாபரண மூர்சிவிகை
 யினியபல வளமு மீந்து
 கனிவினுடனேழடி நடந்துநின் மெனநிற்றல்
 கவிகொள்ளு முறைமை யென்பார்
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருண லயச் செல்வியே.

(அங)

புலவர் தன்பிரபந்தங் கொள்ளாதவரைப்பாடுமியல்பு இவ்வகை
 யேனல்.

பாவலவர் பாடற் பிரபந்தத்தி லாசையும்
 பரிசுமில் லாது விடிலப்
 பாட்டுடைத் தலைவனைச் சூட்டினதை மற்றொருவர்
 பண்புபெறு பேரு மூருந்
 தாவுறு தசாங்கமுஞ் சூட்டியிரு செவியுந்
 தனைத்தின்ப மூறி யிதய
 சந்தோட முற்றிடச் சாற்றிடி லவன்கணுறு
 சம்பத்து மிக்க வளமு
 மேவுமலர் மகளருளு மீச்சுர கடாட்சமு
 யிவன்றனக் காசி விடுமென்
 றெல்லா முணர்ந்தமூ தறிவுளோர் சாத்தி
 வியற்கையீ தென்று னாப்பார்
 காமமலர் பழனஞ் சிறந்தவவி நாசிவளர்
 கௌரியே பாகை நகர் வாழ்
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருண லயச் செல்வியே.

(அச)

இவ்வகைக் கோடையின ரீவிரிவ ரெனல்.

தேகியென வந்தவர்க் ரூபகார மேசொலித்
 தேற்றுவோன் காற்றி யாகி
 செய்கின்ற பெயர்களின் னூர்களங் கேகெனச்
 செப்புவோ னனைத் தியாகி
 மோகமென வவரவர்க் கின் சொலாற் காரிய
 முடிப்போன் முக்கூற் றியாகி
 முகமதைக் கண்டவுட னிலையெனா மற்றரு
 மொய்ப்பன முழுத்தியாகி
 யாகுமோ ரூபகார மிப்படிச் செய்கின்ற
 வன்பகைக் கண்டு மெல்ல
 வடித்துக் கெடுக்கின்ற புத்தியை மறந்தவ
 னளவிலாத் தியாகி யாகுங்
 *காகமொரு யோகியுண வழுதிட்டு நல்லகதி
 காணவருள் செய்யு மயிலே
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருண லயச் செல்வியே,

(அரு)

தமிழ்ப்பாவி னருமை கூறல்.

உதைகாலி யானபசு வானாலு மோரிசைக்
 குருகியமுதத்தை யீயு
 மொன்று மறியாதபா லகனுமோ ரிசைகேட்
 டிவந்து கண்ணினையு றங்கு
 மதமேறு பேயெனினு மோரிசைக் கன்பாகி
 வாய்பேசி யாடி யோடு
 மருவுவிட வரவங்க ளோரிசைக் கினிதான
 வாய்முத்த முதவி யாடும்
 விதமாக வந்தவகை யறிவிலாச் செந்துகளு
 மெல்லிசை விரும்பு மென்றால்
 மெய்யிலைந் தறிவுள்ள மாணிடவர் தமிழிசை
 விரும்பில்லா ரொருவ ருணடோ
 கதிர்வீசு மணியையலை யெறியு நள்ளாறுதிகழ்
 கங்கா நகர்க் குமரியே
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருண லயச் செல்வியே,

(அசு)

இத்தீகீதுண முடையாரிஃதாவ ரெனல்.

பலகற்று மிதுபாவ மிதுபுண்ய மென்னவே
 பார்க்கிலான் கற்ற மடையன்
 பாலரைப் பெற்றுமய் லார்பெற்ற பாலர்மேற்
 பரிவிலான் பெற்ற மலடன்
 குலவுற்ற நல்லவன் போலிருந் துட்பகைக்
 குடிலனை நல்ல பாம்பு

* காகம் யோகியுணவழுதிட்டு கதிபெற்றது—அவிநாசிப்புராணம்
 காகச்சுருக்கத்தாலறிக.

குறையாம னிதிதேடி யிட்டுணு தின்னமுங்
 கூட்டுவோன கூட்டு மாறு
 நலமுற்ற காலிருந் தினியதல யாத்திரை
 நடக்கா னடக்கு முடவன்
 நற்கேள்வி சேளாறு புனகேள்வி கேட்குமவ
 னற்செவி படைத்த செவிடன்
 கலைந்து நிலைபெற்ற பரிசுத்த சிவபத்தர்
 கருகிடுஞ் சிவசத தீயே
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருண லயச் செல்வியே.

(அஎ)

இதுவின்றி யீதுசிறவா தேனல்.

எத்தனைசெல் வப்பெருக் காணுலு மேற்பவர்க்
 கீயாத வன்செல் வழு
 மெண்ணிலா வித்தைகள் படிக்கினுஞ் சீடனுக்
 கியல்சொலா தவன்வித் தையுரு
 சித்ர மதரூப னுணுமோ முகமயிர்
 திருத்திலா தவணுண் மையுஞ்
 செய்யவ னென்பபொலிந் தாலுமோ விருதனச்
 செப்பிலா தவள்பெண் மையுஞ்
 சுத்துகறி காயினுட னுண்கினு மணத்த நெய்த்
 துளிபெய் திடாவுண் டியுஞ்
 சொல்கின்ற தாம்பூல தாரணஞ் செய்யில்வெண்
 சுண்ணமில் லாத தாகுங்
 கத்திகை நறுங்குழற் சிற்றிடைப் பவளவாய்க்
 கன்னியே பாகை நகர்வாழ்
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருண லயச் செல்வியே.

(அஅ)

பாந்தையர்களால் வருந்தீமைக்குத் தப்பிப்பிழைத்த லரு
 மையேனல்.

சதியாங் மன்னர்முட் பிக்குோ லெடுக்கினுந்
 தலைபெய்தித் துத்தே றலாஞ்
 சார்ந்திடு பெரும்படை யினிற்கொள்ளை போயினுந்
 தான்சகித் தீடே றலா
 மதியாது கள்ளர்திரு டிக்கொண்டு போனாறு
 மனதையொரு வழிதேற் றலாம்
 வாயுவெங் கனலான் மிகுந்திடு பெருஞ்சேதம்
 வரினுமொரு வழியுய் யலாங்
 கொதியால விழிவலை படுத்தாசை நறவைக்
 கொடுத்தமயல் கொள்ள வைத்துக்
 குணமாய்ப் பறிக்கின்ற வேசியர்கள் கொள்ளையாற்
 கொந்திவேந் தன்மதி கெடுங்
 கதையாக வேதிரிந் தலைவதல் லாமற்
 கடைத்தேறி னூர்க ளுண்டோ

கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
கருண லயச் செல்வியே.

(அக)

சகிக்க முடியாதத்து வெனல்.

ஆதிகபல சேலுலவு கடலைச் சத்தமு
மாடிமா ருகசத் தமு
மரியமுகி விடியார வாரமுஞ் செக்காலை
யாந்தை கூகைச் சத்தமு
மதவெறி யிகுந்தபே ரானைமாச் சத்தமு
மற்கட்டு நாய்ச்சத் தமு
மடையரது பரியாச நகையில்வரு சத்தமு
மனமது சகிக்க லாகு
மிதமகித மறியாம லம்பலந் தனினீலி
பென்னவே நாணம் வெச்சை
யில்லாத வண்டிக ளுதாசனைச் சத்தம
தெவர்க்குஞ் சகித்தி டாது
கதியுதவு மவிநாசி லிங்கர்பங் கசலாத
கன்னியே பாகை நகர்வாழ்
கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
கருண லயச் செல்வியே.

(கௌ)

தானவகை முன்றுங் கூறல்.

அலைகடலி னிடையிப்பி வாய்ப்பட்ட வுறைகண்மணி
யானபோற் றக்கவ ரிடத்
தறவாற்றி னீட்டப்படும் பொருளை யுவகையி
னளிப்ப துத்தம தானமாஞ்
சலகமல தளமீது வீழ்ந்ததளி தானெனச்
சார்ந்திடு மிராச தத்திற்
றகுமுவகை யால்வந்த முகமனோர் சையினிடை
தருதன் மத்திம தானமாம
உலையிடை முழங்குசெந் தீக்கடுந் தழலினிடை
யுருகிமிக முருகி வெந்த
வொள்ளிரும் பிடைவீழ்ந்த திவலையாந் தீயர்பா
லுதவியிட லதன்ம தானங்
கலைநூர்முது பனுவற்பிர பந்தமா லிகையலங்
காரியே பாகை நகர்வாழ்
கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
கருண லயச் செல்வியே.

(கக)

முப்பத்திரண்டு நருமயிவை யெனல்.

பண்ணுக வோதவார்க் குண்டியா துலர்சாலை
பசுவின் வாயிரா கொடுத்தல்
பகர்மகப் பான்மகப் பேறுமக் கட்சோறு
பசவிடுதன் மக வளர்த்தல்
தண்ணூரு மையஞ் சிறைச்சோறு கன்னிகா
தானந் தலைச்செண்ணை சட்

சமயருக் குண்டுகண் மருந்து தீன்பண்டந்
 தனிப்பிணஞ் சுடனா விதர்
 வண்ணா வயித்தியர் நோய்மருந் தாவுரைகல்
 வாவி சண்ணீர்ப் பந்தர்வண்
 மடந்தடங் காலிலங் குணவு விலையிந்து கொலை
 மாற்றல் செட்டோரை நிறுவல்
 கண்ணாடி யுடைசெவிக் கோலைபெ ி பொகமுயர்
 கழுறுமெண் ணண்கற மதாங்
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருண லயச் செல்வியே.

(கஉ)

ஐவகை நிலப்போ ருள்களிவை யெனல்.

¶ அரக் *இறல்தேன மயிற்பீலி புறுகிவையெந்து
 மடவிபடு திரவியங்கள்
 அம்பவள முத்துவெண்சங்கு ிகொக்கரை யுப்போ
 டைந்தாங் கடற்றிரவிய
 மருக்குலவு கன்னல் செங்கழுநீர் பசும்பயறு
 வாழையொடு செந்நெலைத்தும்
 வளமுற்ற நாடுபடு திரவியங் கண்ணாடி
 மந்திமத யானை பித்தன்
 செருக்குலவு செம்பொன்முடி மன்னவ னிய்வைந்துமே
 திருநூர்த் திரவி யங்கள்
 செய்யதன் குங்குமந் தக்கோல மிளகுடன்
 செப்பரிய நறிய கோட்டங்
 சுருக்கம் முகிற்சுலமிய் வைந்துமுயர் வரைபடுங்
 கனதிரவி யங்க ளென்பார்
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருண லயச் செல்வியே.

(கக)

இத்திசைக்கு இவ்வாரம் பிரயாணம் போகவேண்டு மெனல்.

ஆகுமொரு பொருள்குறித் தேகிடக் குணதிசைக்
 காங்கார கனநின மதாம்
 அன்பினொடு தெக்கண திசைக்கேக வுயர்சனியு
 மமுதகதி ரோனாளு மாம்
 ஏகநெடு மேற்றிசைக் கினியபுத வாரமுட
 னிலகு குருவார நாளா
 மிருநிதிக் கிழவன் திசைக்கிரவி வாரமு
 மிலங்கு புகர் நாளுமாகும்
 வாசினுடனீந் நெறிக்கெய்து வோர்தம்முள
 மதித்த பொருளனு கூலமாய்

¶ அரக்கு—சிவப்புமெழுகு.

* இறலி—இத்திமரம்.

† கொக்கரை—வலி புரிச்சங்கு. அன்றி—ஒக்கோலை யென்றுபாட
 மோதி அப்பர் எனப் பொருள் கொள்வதும் ஒன்று.

மகிழ்வினூடன் வந்தெய்தி வளமை பெறுவாரென்று
 மறைநூ லுரைப்ப தாகுங்
 காசமுது ஞானசிவ லோகமுற வருள்வைத்த
 சுண்ணியே பாகை நகர்வாழ்
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருண லயச் செல்வியே.

(கூச)

பல் துலக்துங் கோம்புகளும் அவற்றினளவும் கூறுகின்றது.

வன்னிநா யுருவிரறுவலி மாவிலுப் பைநெடு
 வாகைதண் கொன்றை யீச்சம்
 வளர்வுறு மளிஞ்சிரெடு நெல்லியிவை யல்லாது
 வருபா றுவர்ப்பு முளதாப்
 பன்னுமென் கொம்பு மாச்சு விசுற்பருமனி
 லொழுச்சுமாப் பன்னிரு விரற்
 பசுருமறை யோர்க்காகு மற்றையோர்க் கொவ்வொன்று
 பகாவிரற் கடைநீக் கலா
 மின்னுத் திராதித்த நவமிபூ ரணைநத்தை
 மேவுநாட் பன்னிருக் காண்
 மென்புனலின் வாய்சுத்தி செய்தமிழ்தல் விதியென்று
 மேலவ ருரைத்த நெறிகாண்
 சுன்னன்மத னைப்பொடி படுத்திநுதல் விழிநீல
 சுண்டன்மயல் கொண்ட சுணியே
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருண லயச் செல்வியே.

(கூடு)

பிரயாணிகளுக்கு வேண்டும் பொருள்களியையெனல்.

துய்யதாம் வெண்ணீ நெழுத்தாணி மிக்கவே
 சுருளில்வெள் ளேடு செம்பு
 துத்தெய்வ காணிக்கை போலவே யொருபணஞ்
 சொல்லரிய சில காசுடன்
 பையுரிய வெள்ளிலை யடைக்காய் சுணாம்புமுன்
 பழயநீர்ச் சேலை வார்த்தை
 பசுருதனை யேவலா னுன்றுகோல் விசையான
 பாரமாம் பாத ரட்சை
 செய்யகளை தீர்க்கின்ற சமையசஞ் சீவியாஞ்
 செயசுக்கு சக்கு மிக்கி
 தேசத்தி லெந்நேர முஞ்சஞ் சரிக்கின்ற
 திறன்மனித ருக்கிவை யெலாங்
 கையைவிட் டகலாமல் வைத்திருப்பது நல்ல
 காரிய மெனச் சொல்லுவார்
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருண லயச் செல்வியே.

(கூசு)

அன்பு மிகவு முடையவர்களிடத்துந் சிலகாலங்கள் லன்பு துறை

யுமெனக் கூறுகின்றது.

மகனினைக் கொளுமரு மசன்றனைக் காணிலருண்
 மகன்மீதி லாசை மிதமா
 மகனுக்கு வந்தமரு மகடனைக் கண்டவுடன்
 மகன்மீதி லாசை மிதமாம்
 பகர்குதிரை காணிலுறு பான்மிகத் தந்திடும்
 பசுமீதி லாசை மிதமாம்
 பல்லக்கின் மீதுவரு மசிகார மதுவரிற்
 பந்துசன ராசை மிதமாந்
 தகவுற்ற திரவியங் கண்டிடக் கண்டிடத்
 தன்மத்தி லாசை மிதமாந்
 தரணிதனி லிப்படிக்கில்வாழ்க்கை செய்மனிதர்
 சகசமே யீது கண்டாய்
 ககனகூ டந்தடவு மாடநிரை சூழ்ந்ததென்
 காசிமா நகர் வாசியே
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருண லயச் செல்வியே.

(கௌ)

நீருமாலவதாரம் பத்தையும் கூறுகின்றது.

மறைகொண்டு போனவா ளவுணைச் சோதிக்க
 மச்சாவ தார மமுத
 வாரி *மத னத்தினிற் சாய்ந்தகிரி நேர்நிற்கு
 மாறுகூர் மாவ தாரம்
 பிறைகொண்ட மகுடனடி தேடிட வெடுத்ததே
 பெலவரா கவதா ரமாம்
 பெரிதிரணி யற்குநர சிங்காவதாரம்
 பிறங்குபலி யால் வாமனந்
 திறைகொண்ட கார்த்தவீ ராதிரவி குலவேநதர்
 செருமுருக் கித்தவ முறுந்
 திண்பரசு ராமாவ தாரம் ராட்சதரைச்
 செயிக்க ராமா வதார
 முறைகொண்ட பாரத முடித்தை வரைக்காத்து
 முடிசூட்டி யுல கழிக்க
 முற்றுவித் திடுவாசு தேவபல ராமாவ
 தாரமுறை யகல் கலியுகக்
 கறைகொண்ட கற்கியவ தாரமிப் பத்துமே
 கண்ணனவ தார மாகுந்
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருண லயச் செல்வியே.

(கஅ)

சிவழகூர்ந்தம் இருபத்தைந்து மீவையெனல்.

சுந்திரசேகரமுமை மகேசமிட ப்ருடந்
 தற்சபா பதிமுகூர்த் தஞ்

சாற்றரிய கல்யாண் சுந்தரம் விற்கா*
 தகனமொடு பிட்சா டனம்
 புந்திரிறை உட சங்காரமுப்
 புரதகன நால காலம்
 பொங்குகய சங்காரம் ரணவீர பத்திரம்.
 புகல்பிரம சிரசே தனம்
 வந்தெதிர் கிராதவர்ச் சனதண்டிநந்திவிக்
 னேஸ்வர வர்ப்பிர சாத
 மருவர்த்த நாரீச சங்கரநா ராயணம்
 வளர் *சுகா சன மகோரங்
 கந்தசோ மாஸ்கந்த நீலகண்டஞ் சிவன்
 கனமூர்த்த மையைந் ததாங்
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருணா லயச் செல்வியே.

(கக)

இப்பிரபந்தஞ் செய்தாரது வேண்டுகோள்.

புவிமாது கேள்வன் புரந்தரன் கலைவாணி
 புருடன்மெய் யன்பி னொழுகிப்
 பூசித் திறைஞ்சிப் புனைநதிநிற் தெய்வப்
 புதுப்பூ நறுந் தொடையலுந்
 தவமான முனிவர்வடி தமிழ்மலை யுந்தனி
 தரித்தநின் நிருவடிப் பொற்
 ருமரையி லொருகினைத் தனையளவு மன்பிலாத்
 தறுகணன் றக்கோர்கள் பாற்
 செவிமா சறக்கல்வி தேர்கிலே னுள்ளமது
 தெளிகிலேன் சிற்றறி வினேன்
 நிகமுநின் னன்பார்பணி செய்கிலே னுகிலுஞ்
 சிறியே னிசைத்த புன்சொற்
 கவிமலை யுங்கொண்டு காத்தருளி முழுதுங்
 கடைத்தேற்ற வேண்டு மம்மா
 கங்கா குலன்சுப்ர மணியன்மன மகலாத
 கருணா லயச் செல்வியே.

MAHAMAHOPADHYAYA
 DR. U. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
 TIRUVANNIYUR - 11 MADRAS 4

ஸ்ரீதென்காசியாகிய அவிநாசிக் கருணாம்பிகை சதகம் முற்றிற்று.

நூல்களும்—தகைணமூர்த்தம்.

அகோரம்—அபஸ்மாரம் என்னும் நோயாகிய தேவதையை

தமதுதிருவடியின் மிதித்துள்ள மூர்த்தம்.

